

TEMA: ØKONOMI

■ ■ Det gode valgresultatet gjør at RV får tildelt større offentlige bevilgninger i form av stemme-, gruppe- og representantstøtte. Partiets økonomi blir litt bedre, men vi blir også mer avhengig av staten.

■ ■ Dette er midler som vi lokalt stemmer for å kutte ned, fordi vi ikke vil skape flere yrkespolitikere. Når vi likevel får dem i lommen, går de i stor grad direkte inn til RV sentralt, hvorefter de blir pløyd tilbake igjen.

■ ■ RV-kasserer Asgeir Bell har skrevet en veiledning til hvordan lagene og våre nye folkevalgte håndterer dette. Samtidig går han inn på hvordan vi kan øke egeninntektene.

SIDE 7

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 5 1999

Dette nummer:

BUDSJETTKAMP

RV-ØKONOMI

PRINSIPPROGRAM

HOMOKAMP

ANDRÉ GORZ

FORSVARET

Spreng lenkene!

Enten det er kommunale økonomiske tvangstrøyer, sjefene og pampenes krav om moderasjon eller om det er skjønnhetstyranniet og rasismen – det er deg som har retten på din side, det er deg som har rett til et verdig liv: Det er deg som har rett til å gjøre opprør, og deg som har rett til et samfunn uten undertrykking, styrt ut fra behov frem for profit.

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD
VALALLIANSE

BLADSTYRAR: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet, Maj
Lindholt, Aslak Sira Myhre, Lars
Nygaard, Ann-Mari Volden

BLADBUNAD: Avant Garde Design
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54 (OBS: nytt!)
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: bjarkef@online.no

Stoffrist for neste Opprør: 4.12.99

Skattenekt!

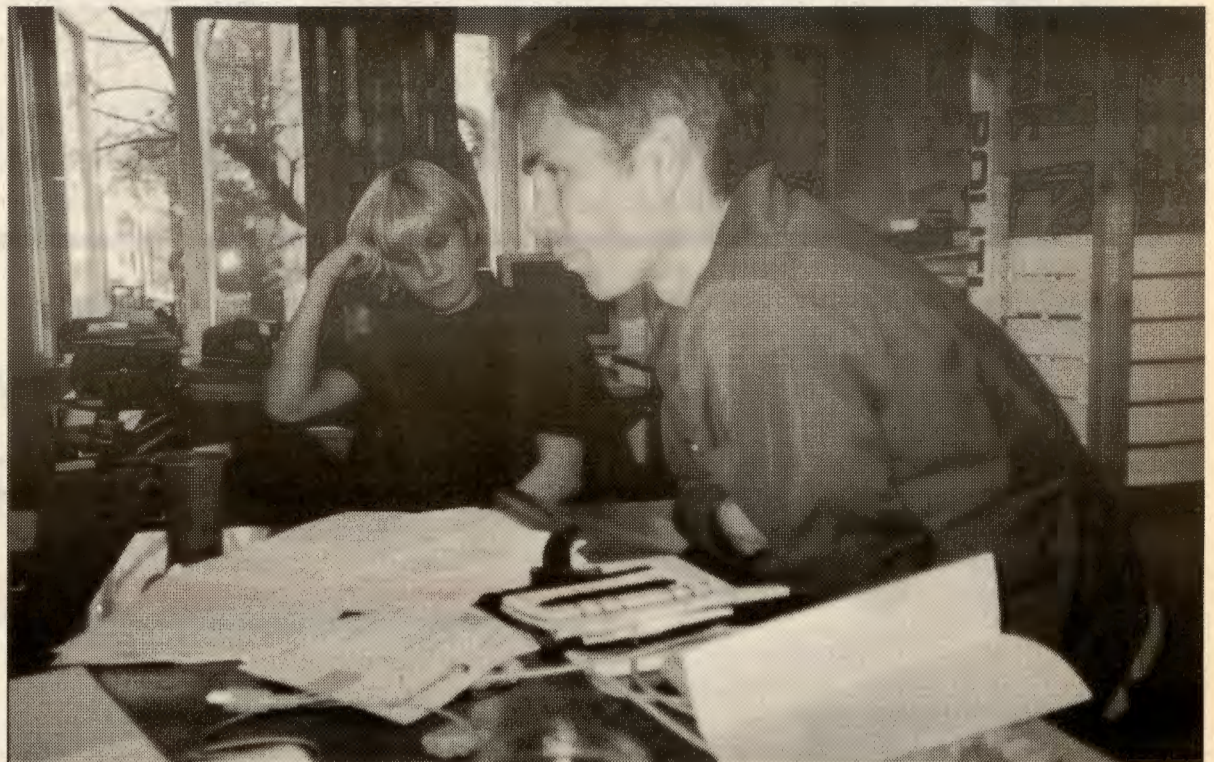
Dette er en av de parolene som ble fremmet på RVs folkevalgskonferanse i høst, og som vakte betydelig velvilje hos andre RVere. I noen kommuner – som Vågan – er det en parole som er fremmet av RV etter lang tids grundig arbeid. Der har den fungert bra langt utover RV-miljøet, og bidratt til at Vågan er den kommunen i landet der RV får størst andel av stemmene. I andre kommuner er det mindre sannsynlig at parolen vil slå an, noe som selvfølgelig blir en lokal vurdering. I Troms fylkesting har RV-representanten i stedet fått flertallet med på å kreve midler fra Statens Petroleumsfond, for å unngå dramatiske nedskjæringer i velferdstilbudet. Begge løsninger er bra politisk håndverk, men springer også ut av en desperat situasjon.

Poenget er at oppfordringen til skattenekt samt Troms-vedtakene ettertrykkelig plasser ansvaret for den skrantende kommuneøkonomien hos staten og regjeringen. Mens oljefondet vokser blir kommuner og fylkeskommuner flest bedt om å kutte så det blør. Samtidig har det kommunale skatteøret gått drastisk ned, det vil si at det bevisst er blitt redusert av de styrende i landet.

Dette er en situasjon som blir stadig mer uholdbar, og som gjør at stadig flere vil bli presset til å rette skytset mot staten. Alternativet er å bli passivisert på grunn av avmakt.

Det er RVs oppgave å bidra til at flest mulig velger det første alternativet: Opprør!

Bjarke Friborg

Anita Hanebo og Boye Ullmann står på for RVs faglige konferanse.

Foto: Finn Olav Rolijordet

Faglig konferanse

Fagforeningsfolk i RV i spissen for faglig partikonferanse til våren.

Etter forslag fra Faglig Utvalg har landsstyret vedtatt at det skal arrangeres en stor faglig konferanse 31. mars til 2. april 2000. Det er Anita Hanebo og Boye Ullmann som er primus motorer for konferansen, men arbeidet skal ledes av partiledelsen.

– Et arbeiderparti må bruke krefter på slikt arbeid. Derfor har vi oppfordret partiledelsen til å prioritere denne konferansen, sier de to aktivistene til Opprør.

Konferansens arbeidstittel er «Internasjonalisering,

globalisering og turbokapitalismen». Det satses stort på innledere fra fagbevegelsen i inn- og utland. De forskjellige utvalgene i RV vil trekkes med på arbeidet og vil trolig legge opp til egne samlinger dagen før den store konferansen åpner. Opprør vil følge arbeidet med konferansen i hvert nummer framover. I første rekke er det altså bare å notere i neste års syvende sans: Faglig konferanse i Oslo, 31. mars til 2. april.

Finn Olav Rolijordet

Kontingent for 1999

I slutten av oktober sendte vi en påminnelse om kontingenten til dere som sist betalte enten i 1997 eller i 1998. Vi håper dere betaler så fort som mulig, og senest innen årsskiftet. De som ikke har betalt siden 1997 strykes fra medlemslista og får ikke Opprør neste år – før de eventuelt betaler igjen.

Hvis du ikke finner den tilsendte giro'en, betal kontingenten til postgirokonto 0823.03.11944.

Satsene er kr 200,- for medlemmer i jobb, kr 100,- for studenter, trygdede og andre som ikke er i full jobb. Det er fint om du skriver medlemsnummer og/eller kontingent på giroen... Og husk også å melde adresseendringer.

Purringen er selvsagt bare sendt til de lagene som har sentral kontingentinnkreving. Men vi benytter anledningen til å minne de (få) lagene som fremdeles har lokal innkreving om oppgjør og lister!

Maj Lindholdt

FONTAMARA
IGNAZIO SILONE

Roman om motstanden
mot fascismen i Italia:
Kr. 100 gjennom RV –
Bestill i god tid før jul.

Vellykket folkevalgtskonferanse

Det har blitt tradisjon i RV å avholde det vi kaller folkevalgtskonferanse. Dette er en konferanse der saker som angår kommune- og fylkestingsrepresentanter blir tatt opp. Men konferansen er også nyttig for alle som jobber med, i og for RV. I alt deltok rundt 50 folk, dette er overraskende noe lavere deltakelse enn tidligere.

Etter valget har RV mange nye kommunestyre- og fylkestingsrepresentanter og de fleste av disse hadde meldt sin ankomst. Men også erfarne folkevalgte deltok på konferansen. Alle trenger både påfyll av kunnskap og alle har behov for å diskutere det lokale arbeidet og aksjonsparolene som nå må reises i kampen mot den rike staten.

MYE ØKONOMI

Bærebjelken på disse konferansene er Torstein Dahle sin innledning om norsk økonomi og kommunebudsjettene. Erfaring fra tidligere konferanser sier at det Torstein foredrar om er viktig kunnskap, og derfor var det satt av god tid til både innledning og gruppearbeid. Et utkast til løpeseddel sirkulerte på konferansen og det kom mange nyttige innspill til innholdet. Landsstyret i RV har tidligere vedtatt aksjonsparoler (se eget oppslag).

PRIVATISERING AV KRAFTA

Statens økonomiske politikk legger sterkt press på kommunene til å selge ut arvesølvet – det vil si

eierskap i kraftproduksjon. I høst er dette nå problemstillingen i de fleste kommunestyre RV er representert i. Derfor var det også mange lydhøre i salen når Terje Kollbotn innledet om salg av kommunale eierandeler i kraftselskap og vårt svar. Terje sin innledning trykkes i neste nummer av Opprør. Debatten viste en del ulike standpunktet i energi- og miljøpolitikken, blant annet på strømprisene.

FYLKET – ET NØDVENDIG BYRÅKRATI?

Fylkeskommunens framtid ble gjennomgått på et seminar der Peder Martin Lysestøl innledet. Peder er fylkestingsrepresentant i Sør-Trøndelag og så den pågående debatten om fylkenes framtid i sammenheng med kapitalens angrep på offentlig sektor. RV trenger en debatt om fylkene, den trenger seg på nå spesielt etter utspillet til Sylvia Brustad om å gjøre helseregionene om til fylker. Peder går langt i å forsvare fylkeskommunen, men balanserte innledningen godt ved også å akseptere deler av kritikken som fremmes mot fylkeskommunebyråkratiet.

I dette korte referat fra konferansen, kan vi avslutningsvis slå fast at det var to vellykkede dager som både ga mat for hjernen og viktig kunnskap for det videre arbeidet.

Finn Olav Rolijordet

OM BUDSJETTAKSJONER:

- Felles aksjoner fra RV-lag landet rundt
- Det utarbeides en løpeseddelmal (med plass for lokal argumentasjon)
- Det lages en mappe med blant annet Torstein Dahles artikler om statsbudsjettet og Troms Fylkes vedtak
- Det legges fram et opplegg for å få aktivisert aksjonen «For velferdsstaten» flest mulig steder rundt omkring i landet. RVs lokallag tar kontakt med aksjonen «For velferdsstaten».

KRAV TIL STATSBUJETTET:

- Kommunene må beholde eit skatteøre på 13.5 prosent (1993-nivå)
- Min 5 prosent av statens netto fordringer på 500 milliarder blir overført og fordelt til kommunene
- 10 prosent av oljefondet blir brukt til å sanere kommunal gjeld
- Ingen privatisering av kommunale tjenester
- RV skal jobbe for kontakt mellom de kommunene som rammes hardest av nedskjæringer
- RV vil jobbe for et i størst mulig grad landsdekkende opprør mot statens rammer.
- RV skal markere seg sjøl politisk i denne sammenhengen med antikapitalisme og sosialismeagitasjon.

Troms fylke protesterer etter RV-initiativ

RVs representant i Troms fylkestyre, Mads Gilbert, har gått i spissen for å få igjennom to vedtak som protesterer kraftig mot at staten setter av milliarder i oljefondet, samtidig som velferden kuttes.

Det første vedtaket, foreslått av Mads Gilbert (RV), blei vedtatt mot 12 stemmer fra H, FrP og en fra Ap. Fylkestinget har 45 medlemmer. Fylkestingsrepresentant Jan Henry T. Olsen (Ap) stemte også for forslaget, det samme gjorde fylkesordfører Ronald Rindestu (Sp).

«Troms fylkesting viser til den særdeles vanskelige situasjonen for fylkesøkonomien og finner ikke å kunne akseptere de store underskuddene som de ulike sektorene nå rammes av. Fylkestinget kan ikke anbefale ytterligere reduksjoner i noen rammeområder.

Fylkestinget viser til det framlagte statsbudsjett for år 2000 og registrerer igjen at betydelige deler av statens overskuddsmidler overføres til Statens petroleumsfond og SDØE. Mens fondsoppbyggingen vil nå nær 295 milliarder kroner i løpet av kommende budsjettår, skal Troms fylkeskommune reduseres med millionbeløp.

Utilstrekkelige rammer har skapt en fullstendig uholdbar og farlig situasjon spesielt for helse- og sosialsektoren i

Troms. De forventete underskudd ved RiTØ og Harstad sykehus på minimum 80 millioner kroner er en trussel mot kvalitet og stabilitet i fylkets tjenestetilbud.

Fylkestinget krever at kommende budsjettårs overføringer til oljefondet reduseres, og at midler fra Statens petroleumsfond tas i bruk nasjonalt for å unngå dramatiske nedskjæringer i velferdsstatens tilbud til befolkningen i Troms.»

TIL STORTINGET

Fylkestinget har også skrevet brev til Stortinget. Brevet er stilet til hver enkelt av Troms' seks stortingsrepresentanter, og hvert brev er signert personlig av alle 45 fylkestingsrepresentanter.

«Vi viser til uttalelsen der fylkestinget protesterer mot forslaget til Statsbudsjett.

Vi vil peke på det særlige ansvaret Stortingsrepresentantene fra Troms har for å ivareta den nordnorske befolkningens interesser.

Fylkestinget peker i uttalelsen på noen konkrete problemområder som er viktige for landsdelen.

Vi forventer at dere på Troms-benken tar dette på alvor og sloss for å få gjennomslag for synspunktene slik de synliggjøres i uttalelsen.»

OM FYLKESØKONOMIEN

Det andre vedtaket ble laget og framlagt av en redaksjonsgruppe bestående av 4 gruppeledere: Jorhill Andreassen (H), Mads Gilbert (RV), Hans Petter Myrland (Ap), Kjell Conradsen (KrF). Forslaget ble enstemmig vedtatt.

«Troms fylkesting protesterer mot forslag til statsbudsjett for år 2000.

Forslaget til statsbudsjett for år 2000 forverrer Troms fylkeskommunes økonomi og gir svært negative konsekvenser for helse, utdanning, samferdsel og kultur. Mangelen på midler til egenandeler gjør det også umulig å ta i mot statlige bevilgninger på viktige nasjonale satsingsområder innen samferdsel og helse.

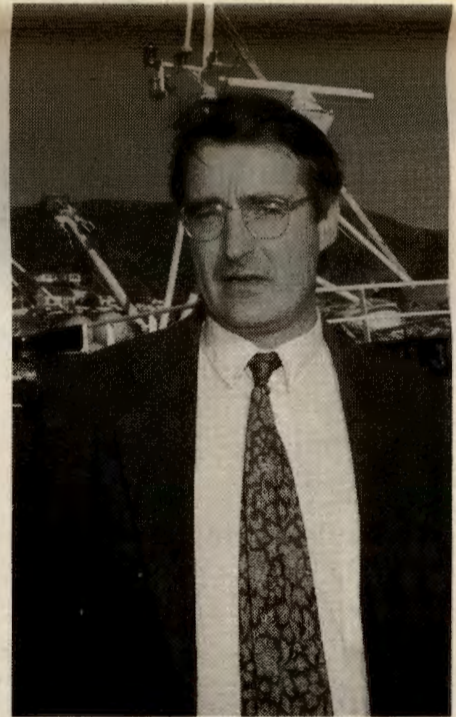
1. For femte år på rad mangler statsbudsjettet indeksregulering av universitetsklinikktilskuddet. Dette fører til en akkumulert reduksjon i overføringene på 60-65 millioner kroner.

Troms fylkesting vil anta at Stortinget ikke er gjort oppmerksomme på den dramatiske nedprioriteringen dette innebærer for pasienttilbud, utdanning av helsepersonell og forskning i landsdelen. Fylkestinget håper i det lengste at Stortinget ikke har hatt til hensikt å ramme disse viktige regionale funksjonene.

2. Systemet for innsatsstyrt finansiering av sykehus (ISF) blir praktisert av sentrale myndigheter på en måte som fører til at sykehusene ikke får den betaling for økt aktivitet som forutsatt. Dette er et svært negativt signal til sykehuses ansatte og ledere, og det ødelegger mulighetene for langsiktig planlegging og for forsvarlig drift.

3. Fylkestinget er sterkt kritisk til at statsbudsjettet legger opp til en betydelig oppbygging av helsetilbudet i Sør-Norge blant annet gjennom bygging av nytt Rikshospital, utvidelse av Ullevål og Aker. Forslaget om opptak av 30 medisinerstudenter ved Sentralsykehuset i Akershus er en direkte trussel mot økt medisinerutdanning og rekruttering av fagfolk til Nord-Norge.

4. Troms fylkeskommune har sammen med UiTØ gjort en betydelig innsats

Tidligere fiskeriminister Jan Henry T. Olsen (AP): nå også som opprører.

for å legge til rette for økt inntak av medisinerstudenter (opptaket økt til 86 studenter høsten 1999), slik at legemangelen i nord kan reduseres på sikt.

De bygningsmessige begrensningene ved UiTØ gjør det umulig å nå den vedtatte målsettinga om et studentopptak på 120 per år. Tilstrekkelige bevilgninger til utbygging av UiTØ (MH II) er en absolutt forutsetning for å kunne nå dette målet.

Fylkestinget minner også om nødvendigheten av å snarest komme i gang med et tannlegestudium i Tromsø. Utbygging av MH II vil gjøre det mulig å starte opp et slikt studium høsten 2000.»

Smått og godt i RV

Datahavari

De fleste datamaskinene samt nettverket på kontoret brøt sammen kort tid etter valget. 4 år gamle maskiner med 420 MB harddisk er definitivt modne for kirkegården. Vi er i ferd med å komme på plass igjen med sterkere maskiner.

Hjemmesidene

Datahavariet rammet også vedlikeholdet av våre hjemmesider på internett. Vi er i løpet av kort tid (kanskje allerede når du leser dette) oppe igjen med nye sider.

Hvem er på kontoret?

Aslak Sira Myhre er ute i permisjon fram til 1.8.00. Derfor treffer du nå fungerende leder Randi Holmelid på 22 98 90 63. I tillegg er partisekretær Finn Olav Rolijordet og Opprør-redaktør Bjarke Friborg å treffe.

Trygg mat

RV har tilsluttet seg Trygg-mat-kampanjen som er organisert i forbindelse med ny runde i WTO. Kampanjens langsiktige mål er å bygge opp en bred, folkelig og sterk opinion mot liberalisering av handel med mat, genmanipulering av matvarer, bruk av hormoner i kjøttproduksjon, patent på liv, smittespredning og så videre.

5 år siden nei-seieren

Nei til EU vil markere nei-seieren den 28. november. Fungerende leder Randi Holmelid stiller opp for RV på arrangementet i Oslo.

Hvem-hva-hvor

Nettverksheftet i RV – Hvem hva hvor – med adresser etc. på alle folkevalgte og tillitsvalgte i RV, skal oppdateres. Det er et møysommelig arbeid å få med alle detaljene, riktig telefonnummer og epostadresse, så heftet vil trolig ikke foreligge før på nyåret.

RV-lista...

... er navnet på RV sin epostgruppe for informasjon og debatt. Det er omtrent 280 abonnenter. Nye abonnenter kan sende en epost til finnolav@newmedia.no. Krav for å være med er at du er medlem i RV.

Medlemsutvikling

2. puring på årets kontingent er sendt ut. Vi har passert ett tusen betalende medlemmer i 1999. Det er fortsatt 400 medlemmer fra 1998 som ikke har husket å betale for i år.

Lyst til å skrive eller bidra med ideer? Opprør trenger skribenter, oversettere, innspill og alt mulig!

Kontakt: bjarkef@online.no / 22 98 90 58

Bygging av RV-organisasjonen

– pliktløp, eller kommer vi videre?

Med jevne mellomrom diskuteres organisasjonsbygging i RV. Som oftest ender det opp med et tradisjonelt skipertak: vervekampanje (som aldri blir helt vellykket). Nå tenker vi litt annerledes.

Det er delvis nytenking på gang når det gjelder vårt organisasjonsarbeid. Jeg skriver delvis, for nå har de som tidligere stod på dette, men ble i mindretall, endelig fått gjennomslag. Og hva snakker vi om?

FYLKESLEDDET

Når vi ser tilbake på tidligere vervekampanjer, ser vi at det er veldig varierende hva vi oppnår. Det står neppe på viljen til å verve. Det er nok andre svakheter i organisasjonen som ligger til grunn. Derfor er det nødvendig å styrke selve organisasjonen og det organisasjonsleddet vi da vil prioritere er fylkesleddet.

HVORDAN STÅR DET TIL?

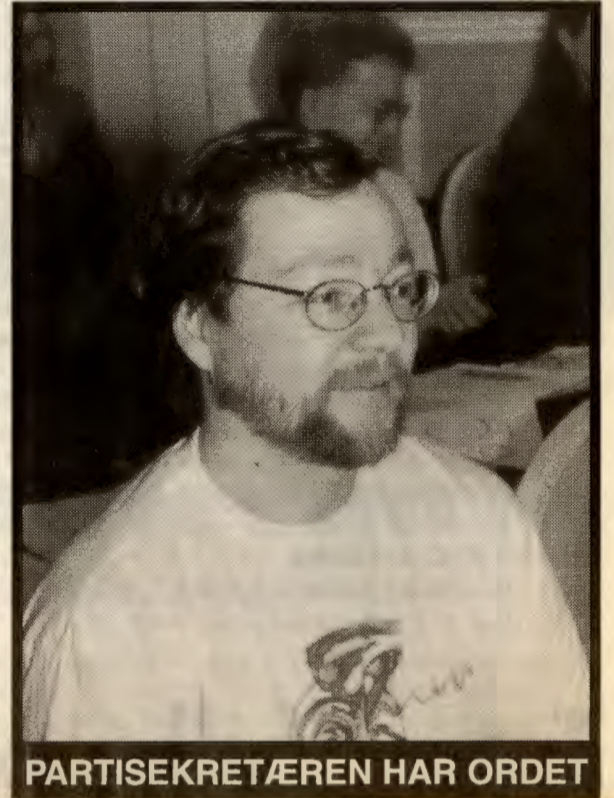
I noen fylker er det aktive styrer, i andre fylker er det bare en fylkeskontakt. I løpet av folkevalgtkonferansen i oktober var noen av disse samlet til et arbeidsmøte.

På dette møtet ble partiledelsens planer presentert. Fylkeslederne støttet planene fullt ut. I tillegg kom viktige forhold fram slik som at mange savnet klare retningslinjer for arbeidet, en presisering av hovedoppgavene. Hva er fylkestyret sitt ansvar? Dette vil vi følge opp.

HVORFOR ER FYLKESLEDDET VIKTIG?

Vi kan beskrive den organisasjonsmessige situasjonen i et fylke slik: vi har som regel ett sterkt lag, noen flere som «sliter» og mange kontakter utover i fylket ellers som vi ikke klarer å trekke med på partiarbeid. Når vi nå sier at vi skal satse på fylkesleddet, vil vi ikke med det si at lokallaget ikke er viktig. Tvert imot.

Vi tror at ved den koordineringen som et fylkesledd

PARTISEKRETÆREN HAR ORDET

kan gjøre, kan lokallagene styrke seg på sikt. Det er en av grunnene.

SMÅ SKRITT

Det er et langsiktig perspektiv som legges til grunn for arbeidet mot fylkesleddet. Vi skal bruke tid på å få en god oversikt for deretter å bruke tid på å diskutere tiltak i hvert fylke. Et nytt organisasjonsutvalg vil bli sentralt i dette arbeidet. Opprør vil senere presentere det nye organisasjonsutvalget.

Finn Olav Rolijordet, partisekretær i RV

Kommunestyrerepresentanter 1999-2003?

Vi vil gjerne oppdatere RVs Hvem-Hva-Hvor for denne perioden. Men vi er ikke sikre på navnene til alle kommunestyrerepresentantene.

Kumuleringer, slengere og strykninger kan jo gi andre resultater enn nominasjonene...

Vi vet heller ikke sentralt om noen har fått plass i utvalg eller er blitt vara til utvalg for andre partier. Med jevne mellomrom

har vi behov for å sende materiell/informasjon og lignende direkte til representantene, så vi vil veldig gjerne ha navn, adresse, tlf., fax, e-post til dere alle.

Skriv til RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo, ring 22 98 90 50 eller 22 98 90 52 eller fax til 22 98 90 55 (vi har problemer med e-posten for tida), helst innen 15. desember 1999.

Maj Lindholt

meld deg på RVs nettlister:
finnolav@newmedia.no

RV på nettet

RVs hjemmesider er flytta fra feskar.net til copyleft.no.

Hvilken praktisk betydning får dette for den revolusjonære bevegelsen i Norge i dag?

David Sørmark

tusen setter for det fantastiske medium Internett faktisk er.

Målet er at RVs hjemmesider skal bli den største ressursen for sosialister og kommunister i Norge.

– Vi ønsker et nært samarbeid med RVs ulike utvalg for å kunne tilby faglige sider, kvinnepolitiske sider, internasjonale sider med det formål å gi en innføring i RVs politikk, men også ha ressursbank for RVer og andre som måtte ha bruk for det, sier en av ungdommene engasjert.

Ungdommene legger vekt på at Internett, i motsetning til andre media, er et toveis kommunikasjonsmiddel. For å utvikle RVs nettsider til det ressursstedet det kan og bør være, er det meningen at RVer over hele landet skal være med og bidra med artikler, innledninger, statistikk og informasjon.

På RV-sidene skal man nå kunne søke i alle artiklene, det skal lages et åpent debattforum og vi skal få interne og eksterne organisasjonssider. I tillegg skal løpesedler, plakater og en del hefter legges ut i pdf-format, sånn at de kan skrives ut for bruk i lokallagene.

DATAKRÆSJ PÅ KONTORET

Kontoret i Oslo lider nå (begynnelsen av november, red.) under data-alderens Svartedauen – et fullstendig datakræsj. Lokale aktivister arbeider med å få maskiner og nettverk opp og gå, og da vil det ikke ta lang tid før RV presenterer sine nye nettsider.

Dessverre falt masse arbeid i vasken da en av maskinene tok kvelden, sånn at en god del arbeid må gjøres på nytt. Trolig vil de nye sidene være oppe og gå rett før jul.

Dersom du ønsker å jobbe med RV på nett, send en e-post til rv@rv.no.

Etter å ha slitt med liten tilgjengelighet til FeskarNett, har vi nå fått en mulighet vi ikke må slippe fra oss.

Copyleft drives av en gjeng vensterradikale unge menn som tilbyr oss de samme funksjonene vi fikk fra FeskarNett pluss en del nye.

Sikkerheten er vesentlig forbedra, vi har fått et ftp-område (ftp.rv.no), og er blitt lovt mulighet til å sette opp brukerkontoer sjøl. Det betyr i praksis at RV-kontoret sjøl kan dele ut hjemmesideplass og e-postkontoer på rv.no på en-to-tre. Copyleft har lovt at dette vil bli mulig før jul.

Vi vil altså få en mye mer direkte kontroll over nettområdet vårt, samtidig som vi får gratis support fra mennesker som veit hva de driver med.

STØRST I NORGE

Espen Mathisen, som har holdt rv.no vedlike, har trukket seg som vev-ansvarlig. Han vil bli erstattet av en gjeng dynamiske ungdommer som vil utvikle et helt nytt konsept for RV-sidene.

Ungdommene har uttalt at de ønsker en mer oversiktlig og enkel stil over rv.no, for å tilfredsstille alle de krav det neste år-

Erling Folkvord RØDT!

På barrikadene for AKP og RV

millennium

Boken tar for seg historien til den norske ml-bevegelsen – fra bruddet med SF til årene på Stortinget 1993 - 1997.

Kr. 298,- gjennom RV – Bestill i god tid før jul.

Ny giv i kvinnearbeidet

Ann Kristin Alseth, Trondheim, ble valgt til leder av kvinneutvalget i RV på det siste landsstyremøtet.

Det har i lengere tid vært problematisk å gjenreise det særegne kvinnearbeidet i partiet. Men i Trondheim har vi lenge hatt en aktiv gjeng som har arbeidet med kvinnepolitiske spørsmål. I fjor arrangerte de også en vellykket kvinnekongress.

Kvinnegruppa i Trondheim skal fungere som et kvinneutvalg. Nestleder Chris

Hartmann er kontaktperson i partiledelsen for utvalget og skal arbeide for å få fram kvinneaktivister i Oslo som kan arbeide sammen med kvinneutvalget i Trondheim.

Dessverre er virkeligheten slik at mye av det politiske arbeidet får et knutepunkt i hovedstaden og dette er bakgrunnen for at kvinneutvalget må ha aktive kontaktpersoner i Oslo.

FOR

Portugal

Ved inngangen til oktober klarte det nystifta partiet Bloco de Esquerda å kapre heile 130.000 stemmer i Portugal, det vil seie meir enn ei dobling frå dei 60.000 stemmene i EU-valet i juni. Partiet er ganske nytt, og oppstod gjennom ei samling av dei to gruppane UDP (maoistar) og PSR (seksjon av 4. Internasjonale) i tillegg til mange uavhengige.

Med 2,5 prosent oppslutnad får partiet to medlemmar i parlamentet, Luis Fazenda frå UDP og Francisco Louçã («Chico») frå PSR. I Lissabon var resultatet heile 4,9 prosent og stor framgang blant ungdommar, mens dei gamle bresjnevistane i Portugals Kommunistparti gjekk tilbake frå 11,2 prosent i 1994 til 10,3 prosent i år.

Blant dei viktigaste sakene var retten til abort og ei kampanje mot Nato-krigen på Balkan. Portugal og Hellas var dei to einaste Nato-landa med eit fleirtal mot krigen, men det var berre Venstreblokken som samstundes gjekk mot både Nato og Milosevic.

Meir informasjon på www.bloco-de-esquerda.pt

Timor-sosialistar

I takt med at dei timoresiske geriljagruppene har vorte meir opptekne av å spele på lag med dei vestlege landa mot Indonesia, har det vokst fram ei ny rørsle på Aust-Timor kalla det Timoresiske Sosialistpartiet (PST). PST vart stifta allereie i 1997, men det er ikkje før no at dei har stått fram ope for å gå over til legale aktivitetar. No har dei opna kontor i hovudstaden Dili og i september og oktober har dei delt ut to nummer av sin avis i 5.000 eksemplarer.

Dei har og medlemmar i sjølve Indonesia, der dei samarbeidar med den indonesiske venstresida i PRD. I Australia har dei kontakter med den største marxistiske venstregruppa Democratic Socialist Party (DSP) som gjer ut vekeavisa Green Left Weekly.

Partiet har framleis berre rundt 500 offentlege medlemmar, men har jamvel fått plass i det nystifta «overgangsrådet for nasjonal einskap» frå 22. oktober. Rådet er leia av frigjeringshelten Xanana Gusmao og har representantar for dei ulike gruppene Falintil, Fretilin og Timors Demokratiske Union samt Felicidade Guterres for dei timoresiske kvinneorganisasjonane.

Les meir om PST på DSP si heimeside: www.dsp.org.au/timor.

Med PKK for EU?

Dette var budskapet frå Osman Öcalan til den sveitsiske avisa *Neue Zürcher Zeitung*, 28.10.99. Eit tyrkisk EU-medlemskap vil kunne bli del av ein større prosess for fred og demokrati, trur PKK-veteranen.

Meldinga er berre ein av fleire dristige signal frå den sitjande PKK-leiinga. Fleire av dei har skapt mykje uro i miljøet rundt det kurdiske geriljapartiet, samstundes som det er svært mykje ryktespreiing eller meir presist: Propagandakrig. Likevel er det eit faktum at etter ti år med aukande oppslutnad rundt PKK, har ei rekkje viktige støttespelarar gått ope ut mot «fredslina» til partileiar Abdullah Öcalan.

Allereie i 1997 gjekk den framtrédande PKKaren Selahattin Celik ut mot partileiinga og åtvare mot denne retninga. Sjølv om han samstundes gjekk ut (eller blei kasta ut) av partiet, seier han no at han vil gjere alt for å hindre henrettinga av Öcalan. Men han legg til at «det er berre mogleg dersom den kurdiske rørsla er sterk. Du stoggar ikkje henrettinga ved å gje seg over».

Samstundes sirkulerer det for første gongen på 10 år ei truverdig fraksjonsplattform, kalla «PKK-Revolutionary Linefighters». Her står det at partiet blir styrt av 5-10 personer som ikkje vil tole kritikk, og at einskapen i partiet ikkje kan haldast oppe for einkvar pris.

Stogg bombe-humanismen!

Ein av dei som driv på med internasjonalt arbeid er Eiliv Konglevoll i Bergen. Han er 50 år og industriarbeidar, tilsett på Laksevåg Verft i Bergen.

Bjarke Friborg

Eiliv har mellom anna bakgrunn frå Palestina-solidaritet og var med i SV fram til 1980. Han blei med i RV i fjor haust, etter å ha røynt på RV eit par gonger utover 90-talet.

– Det tok jo litt tid å bli registrert i partiet, men miljøet er svært positivt. RV-arar er internasjonalt engasjerte, og gjorde ein bra jobb ved Clinton sitt besøk. Eg har helst konsentrert meg om internasjonal solidaritet og antikrigsarbeid.

MOT NYE NATO

Eiliv var med på å stifte Antikrigsnettverket i Bergen. Nettverket har fått med seg fleire ulike grupper, frå pasifistane i FMK til marxistane i RV, AKP, IS, NKP og SU, samt Kvinneligaen for Fred og Frihet.

– Eg har lenge ivra for stiftinga av ei antikrigsrørsle som kunne bli meir permanent og ta opp kampen mot Nye Nato. Venstresida i Noreg må bruke den nyaste utviklinga til ein offensiv mot Nato-veldet, og til å opprette kontakter med tilsvarande grupper i andre land.

– Vi må tenke mykje meir internasjonalt og aktivistisk, det er den einaste måten å motarbeide «bombehumanismen» og Vesten sine

Erik Solheim og Kjell Magne Bondevik er blant de fremste representantene for «bombehumanismen» som Eiliv Konglevoll vil bekjempe.

framstøt på Balkan, Midtausten og i Sentral-Asia.

IRAKARBEID

I det siste har Eiliv brukt mest tid på sanksjonane mot Irak, som fører til enorme lidningar for eit heilt folk.

– Eg meiner vi bør prioritere denne saka av fleire årsaker: For det første fordi det rett og slett er eit meningslaust overgrep i FN sitt namn, og for det andre fordi USA truleg er på defensiven. Svært mange eksperter og toneangjevande personer går ut mot sanksjonane. Den franske utanriksministeren, fleire biskopar og nobelprisvinnarar har gått ut ope mot USA. Samstundes er det fleire aktivistgrupper som arbeidar aktivt med saka, ikkje minst i Sør-Europa og i Storbritannia og USA.

– Eit døme er *Voices in the*

Wilderness, som tek med seg medisiner ulovleg over grensa. Då får dei bøter som dei nekter å betale. Eit anna døme er International Action Centre i USA, som er leia av den tidligare amerikanske justisministeren Ramsey Clark.

– Over tid har eg samla mykje stoff om Irak, som andre og kan få bruk for. Eg er svært interessert i å få tips om kva som skjer og få oppretta fleire kontakter innad i Noreg og i andre land. Vonleg kan RV sitt internasjonale nettverk spele ei slik rolle i framtida. Meiner også at det bør kome i gang arbeid for Irak her i Bergen fram mot 16. januar, 9-årsdagen for krigen, avsluttar Eiliv.

For dei som vil ha meir informasjon, ta kontakt med eikon@online.no eller med Internasjonalt Utval.

Internasjonalt nettverk

Arbeidsutvalget har utpekt Opprør-redaktør Bjarke Friborg til leder av Internasjonalt Utvalg.

Han avløser dermed Kristine Molløe-Christensen som har vært internasjonalt ansvarlig de to siste årene. Kristine har gjort en stor jobb og blant annet vært en drivkraft i arbeidet mot WTO og MAI, samt arbeidet for oppheving av sanksjonene mot Irak.

Bjarke har blant annet arbeidet i Solidaritetskomiteen Kurdernes Venner og i Ungdom mot EU.

1997-1999 var det satt av en egen

60 prosent stilling til EU- og internasjonalt ansvarlig (Kristines to arbeidsområder). Siden landsmøtet er det Aslak og Randi som har jobbet med dette området, inkludert antikrigsarbeidet.

Den nye internasjonalt ansvarlige jobber imidlertid først og fremst som Opprør-redaktør i en 20 prosent stilling. Derfor vil det være ekstra viktig fremover å både synliggjøre og koordinere det arbeidet som allerede finner sted i organisasjonen, og få det til å fungere mer samordnet:

Mange i RV driver med internasjonalt arbeid, men det er sjelden koordinert med resten av partiet. For å opprette flere kontakter på tvers skal det nå opprettes et eget internasjonalt nettverk på Internett, akkurat som RV-listen.

På sikt må dette utvides for å ikke utelukke RVere uten tilgang på Internett. Inntil videre er dette likevel et spørsmål om (begrensede) ressurser.

Interesserte kan ta kontakt med Bjarke Friborg på bjarkef@online.no

Bedre RV-økonomi

Det gode valgresultatet gjør at RV får tildeelt større offentlige bevilgninger. Men RV-økonomien er fortsatt svak og vi må legge planer for å bedre den. Det er viktig å komme over sperregrensen på 2,5 prosent ved stortingsvalget i 2001.

Asgeir Bell

Da Erling Folkvord satt på Stortinget var det glade dager for RV-økonomien. Nå må vi klare oss selv.

Foto: Klassekampen/Ola Sæther

Valgresultatet øker viktige inntektskilder med opptil 30 prosent i neste fireårsperiode (såkalte SGR-midler). Dette kompenserer noe den store nedtrapningen vi har hatt ved å falle ut av Stortinget. Vi vil likevel ha et betydelig svakere valgårsbudsjett i 2001 enn i 1997, og må raskt legge planer.

RVs økonomi er basert på alle de lokale utbetalingene først og fremst. Ved å dra disse inn er det mulig å holde en landsledelse. Medlemspenger utgjør bare en liten del av denne finansieringen sentralt, men veldig mye lokalt. Lokale offentlige støtteordninger utløses uansett – uten sperregrense.

STORTINGSVALGET

I stortingsvalg må partiet ha 2,5 prosent av stemmene for å få utbetalt ca. 10 kroner pr. stemme.

2,5 prosent i stortingsvalg er svært viktig for oss fordi det utløser også støtte til Opprør som vi

tidligere fikk bare ved å være representert på Stortinget, nå må vi i tillegg ha 2,5 prosent av stemmene.

TILTAK

Det er mye RV-lodd igjen. Lotteriets offisielle sluttdag for salg er 30. november. Gevinster kan hentes til 28. februar 2000. Bestill lodd lokalt og ta ringerunde på stedet. Gevinstene er fine og det gir gode inntekter til laget.

Vi har dårlig likviditet sentralt fram til februar 2000. Vi oppfordrer alle lag og fylkesledd om å betale gjeld og regninger sentralt så raskt som mulig. Det dreier seg også om å be om å få utbetalt støtteordninger og få de videresendt til sentralt. Kontoen er: 0805.22.51916, RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo

I februar/mars 2000 kommer etterlengtet kassererkonferanse. Vi har utsatt denne typen konferanse i lang tid i mangel av ressurser. I begynnelsen av en kommunevalgperiode og som ledd i å bedre økonomiarbeidet foran stortingsvalget, vil dette bli et viktig tiltak. Alle fylkeskassere og noen lagskassere blir innkalt.

INNTEKTSKILDER FOR RV-LAG:

■ Verving av medlemmer: 50 prosent av innbetalingene godskrives laget. Utbetales eller avregnes på gjeld hvert halvår.

■ Salg av lodd i valgår: Laget mottar 14 kroner av hver solgte lodd.

■ Alle mulige lokale innsamlinger – for eksempel øremerka til valgkamp, til kontordrift og så videre.

■ Studieregistrering (Folkeopplysningsforbundet) – eventuelt kommunale støtteordninger som det går an å søke på i forbindelse med prosjekt/ungdomarbeid mot spesielle grupper (vi har lite kunnskap om det sentralt).

■ Søke tilskudd fra RV i fylket om høsten for neste driftsår.

■ For de lag som har representant i kommunestyret: Gruppe- og representantdelen av de såkalte SGR-midlene (se annen boks). For 1999 er dette samlet på kr. 3.416,55. 25 prosent utbetales i høst, omtrent 854 kroner. Er det flere representanter, øker beløpet med 902,90 per år.

FOR FYLKES-RV:

■ Mottar 50 prosent av alle innbetalte «beinpenger» (se nedenfor) – disse avregnes eller utbetales hvert halvår.

■ Mottar 90 prosent av alle innbetalte fondsmidler på autogirotrekk.

■ Søke RV ved hvert årsskifte om internbevilgning sentralt. Bevilgningen avpasses RVs evne, budsjettet for RV i fylket og typen utgiftsområder, for eksempel drift av kontor, deltidsstillinger og så videre. Fristen for søknad er normalt 10. desember året før.

LIKE VIKTIG Å HA UTGIFTER!

Lokale ledd av RV driver billig og med mye gratis arbeidskraft – det er en god tradisjon å holde fast på. Men mange lag og fylkesledd legger for lite planer for satsing som hever organisasjonen til et høyere nivå – og dermed blir det for lite press på inntektsarbeid og økonomiarbeid i det hele.

Ved siden av løpende utgifter til kjøp av materiell, lodder, holde telefon og rekvisita, postboks og ymse småutgifter, kan planlegging av valgkamp i 2001 inneholde ønsket om å ha råd til en viktig plassert annonse i innspurten, en korttidssekretær for valgkampen, bestille et prosjektarbeid på et område RV må styrke seg politisk og holde viktige møter undervegs.

Det kan også bety å skaffe seg kontor, datautstyr, kopimaskin og Internett-tilkobling – alle slike prosjekt krever planlegging og tid for å realisere.

Støtteordningene:

1. SGR-STØTTE

Dette er en statlig garantert støtteordning med faste satser som indeksreguleres årlig. Kommuner og fylker betaler ut og får refundert av staten. Det er en ordning for kommunene og en for fylkene. For 1999 er satsene: Kr. 11,35 per stemme i kommunen, kr. 2.513,65 for gruppetillegg og kr. 902,90 for representanttillegg.

I fylket er satsene: kr. 23,64 per stemme (For de fylker som har ungdomsorganisering – hvis ikke kr. 16,70), kr. 19.517,83 i gruppestøtte og kr. 4.240,13 i representanttillegg.

RVs regelverk: Alle disse midlene skal betales til RV sentralt med unntak av gruppe- og representanttillegget i kommunene. Ungdomstillegget i fylket betales også inn til RV og overføres til Rød Ungdom sentralt.

75 prosent av disse midlene er utbetalt for i år – resten utbetales i disse dager (midten av november, red.) og stemmedelen som skal betales til RV sentralt er regulert av valgresultatet.

2. (FYLKES)KOMMUNAL STØTTE

En god del fylker og kommuner sponser partiene med en egen støtte. Den kan ha mange former. For eksempel at fylket eller kommunen betaler tilsvarende de statlige beløpene eller deler av disse beløpene. Noen betaler ut beløp som de kaller partipott, enten som eneste tilleggsbeløp (Moss) eller som tillegg til andre bevilgninger (Telemark).

Denne støtteordningen utbetales vanligvis også i to deler i et valgår (75/25 prosent). For lag som får representant, undersøk om det finnes slike ordninger.

Disse ordningene blir normalt bare utbetalt når det er representant, men også lag/fylker som ikke har representant, kan få en ekstrastøtte – vert å sjekke opp!

RVs regelverk: Disse

midlene skal i sin helhet betales til RV sentralt.

3. BEINPENGER

Beinpenger er midler som utbetales som møtegodtgjørelse i en eller annen fasong.

Det kan bli gitt til bystyre-, bydels- eller hovedutvalgsrepresentant (og tilsvarende verv på fylkesplan). Det kan være faste ordninger eller betaling per møte. Hver enkelt som mottar slike midler får disse pengene oppgitt som inntekt og forhåndstrukket skatt. Beinpenger må ikke forveksles med eventuell tapt arbeidsfortjeneste som tilfaller representanten som lønnsmidler uansett.

For lag som nå får representant, ta kontakt med kommunen og få tilsendt kommunens regelverk for slike utbetalinger.

RVs regelverk: Alle beinpenger skal betales til RV sentralt. Det betyr netto-beløpet etter at skatt er trukket. RV lokalt må betale folkevalgte for direkte utgifter representanten har i forbindelse med vervet og som ikke dekkes av kommunen/fylket. RV i fylket får tilbake 50 prosent av disse midlene (se økonomiparagrafen nedenfor).

4. ANDRE OFFENTLIGE MIDLER

Det finnes utbetalinger som er i gråsonen: Til grupper i store byer (Oslo) betales et eget sekretariat med egne bevilgninger.

Det betyr at for at slike midler bare utbetales når det finnes et slikt sekretariat. Andre slike midler kan være friere.

Der det er tvil gjøres det avtaler mellom RV sentralt og lag/fylker på hvem som skal motta slike midler.

OBS: Lag som stiller felleslister gjør avtaler om deling av beløp mellom partene som inngår i lista. Den delen som tilfaller RV i avtalen, håndteres i tråd med regelverket gjengitt ovenfor.

RV-vedtektene om offentlige midler:

§ 13: «All offentlig partistøtte til RV (gruppe-, representant- og stemme-støtte, «beinpenger», m.m) er RV sin kollektive eigendom og skal disponeres av landsstyret til fordeling til kommunar, fylker og drift av RV sentralt.

Tilsette tillitsvalgte i RV eller parlamentariske stillinger skal ikkje tene meir enn snittet av industriarbeidarløn. Landsstyret kan vedta unntak.»

Snittet av industriarbeidarløn er definert slik:

- snittet på landsbasis,
- mellom kvinner og menn
- utan tillegg,
- for tida: kr. 221.105,- (sist regulert 1.1.99)

Homomarsjen 1990. Humor er et viktig våpen i kampen for homofiles rettigheter. Foto: Klassekampen/Maye Glaser

**Ei klassisk bok om ei av dei sterkaste kvinnene i vårt hundreår:
Kr. 140 gjennom RV –
Bestill i god tid før jul.**

Hvorfor

Lesbiske og homofile blir utsatt for massiv diskriminering i det kapitalistiske samfunnet. Trass i at de fleste vestlige land har fjernet lovene som kriminaliserer homofile, fortsetter undertrykkelsen i en sånn grad at millioner av mennesker velger å skjule eller undertrykke sin seksualitet.

Lesbiske og homofile møter ikke bare mobbing og trakassering, men også fysisk vold. De risikerer å bli diskriminert som jobbsøkere og på arbeidsplassen. I tillegg kommer trakassering fra politiet, på gata eller på de homofiles utesteder. I mange vestlige land brukes seksuell legning som et argument i barnefordelingssaker, og lesbiske opplever å bli fratatt foreldreretten.

Massemediene nærer opp under fordommer og framstiller homofile stereotypisk.

HOMFOBIENS OPPRINNELSE

«Homofile handlinger» har lenge blitt fordømt av en rekke ulike religioner, spesielt kristendommen, men den systematiske undertrykkelsen av homofile som en egen kategori mennesker er av nyere dato. Å se på homofile som en egen gruppe unormale mennesker, adskilt fra resten av samfunnet, er et trekk ved den kapitalistiske samfunnsorden. Dette finnes bare i vestlige land, og går bare et par hundre år tilbake i tid.

Undertrykkelsen av homofile og lesbiske rettferdiggjøres ikke bare ved at seksualiteten deres er unormal, men at den er unaturlig. Graden av toleranse i det kapitalistiske samfunnet har variert, men homoseksualitet har aldri vært fullstendig akseptert som et vanlig og naturlig fenomen.

I det kapitalistiske samfunnet regnes bare heterofili som naturlig, og bare vaginal penetrasjon er egentlig sex. Fordi befruktning skjer på denne måten, er samleiet mellom mann og kvinne blitt opphøyd til det eneste som er naturlig. Men hvorfor skulle det være sjølsagt at alt annet dermed er unaturlig? Ordet naturlig bringer med seg en mengde definisjonsproblemer.

Mennesket har aldri akseptert naturen som den er, men brukt alle midler for forandre den og benytte seg av den. Vi

har forandret vår «natur» kontinuerlig, og hele vår moderne tilværelse kan ikke kalles annet enn unaturlig. Begrepene naturlig og unaturlig er derfor ubrukkelige og fullstendige subjektive.

Gjennom historien har det vært utallige ulike syn på hva som er naturlig og unaturlig seksuell adferd. Forskjellige samfunn, og ulike grupper i det samme samfunnet, har hatt vidt forskjellige oppfatninger. Det som var naturlig for indianerne i Sør-Amerika på 1400-tallet, ble fordømt som unaturlig og kvalmende av Columbus og hans conquistadorer. Oppfatningen av hva som er naturlig vil alltid være styrt av behovene til den herskende klassen i samfunnet.

Fordømmelsen av homoseksualitet som unaturlig kom fordi det var nødvendig for det framvoksende kapitalistiske samfunnet.

BARE PLATONISK?

I antikkens Hellas ble homoseksualitet ikke bare akseptert, men opphøyd til ideal. Kjærlighet mellom to menn ble ansett som en høyere form for kjærlighet, og ble oppmuntret. En rekke kilder forteller at homoseksualitet var utbredt og akseptert, og berømte filosofer som Platon og Aristoteles skrev om lykken ved kjærlighetsforhold til andre menn. Dette er blitt forsøkt bortforklart av borgerlige historikere med at det dreide seg om ikke-fysisk, åndelig kjærlighet, noe som har gitt opphav til uttrykket «platonisk kjærlighet». Det er imidlertid lite bevis for denne teorien.

Et annet interessant trekk var at menn ikke ble kategorisert som homofile eller heterofile. De frie borgerne var gift med kvinner, samtidig som mange av dem ofte hadde forhold til andre menn. Den seksuelle friheten var imidlertid forbeholdt de mannlige frie borgerne, mens kvinnene og slavearbeiderne ble kraftig undertrykt. Kvinnene skulle helst ikke forlate huset og ble hardt straffet for seksuelle forhold med andre enn sin ektemann. Likevel forteller kildene om lesbiske forhold.

Selve ordet stammer fra navnet på øya Lesbos, der den kvinnelige poeten Sappho

Homomarsjen 91. På bannerne står de

trakk seg tilbake med sine elskerinner for å dyrke kjærligheten mellom kvinner. Men det var lite rom for å leve slik i bystatene. Familien var allerede et effektivt kvinneundertrykkende instrument, og borgernes koner var lite annet enn barneproducenter. I dette samfunnet fant imidlertid ikke herskerklassen noen grunn til å fordømme homofili.

Ideallet var et forhold mellom en eldre moden mann og en ung gutt. Den eldre skulle bistå i den unge guttens opplæring som samfunnsborger og kriger. Dette skal også ha ført til at de mannlige borgerne ble nært knyttet til hverandre og fungerte mer effektivt som en krigerstyrke. Et lig-

Homofobi?

et blant annet "Ja til Guds mangfold".
Foto: Klassekampen/Maya Glaser

nende mønster finnes i andre krigskulturer.

EN SYND MOT GUD

Fremveksten av kristendommen og føydalsamfunnet i Europa endret de seksuelle normene kraftig. Paulus ledet den første offensiven mot seksuelle synder i kristendommens første epoke. Hans mål var å samle kristenheten og sentralisere makta. Homofili ble slått ned på, sammen med utroskap, sodomi og andre av skjødets synder. Disse syndene skulle straffes, av Gud og av kristen lov. Men fremdeles var det homoseksuelle handlinger som ble slått ned på, homofile ble ikke sett på som en egen gruppe mennesker. For Paulus var sølibatet den ideelle måten å leve på. Ekteskapet var den beste løsningen for de som

ikke klarte å leve opp til dette idealet.

For de tidlige kristne samfunnene var seksualiteten i seg sjøl syndig, å gi etter for djevelens lyster var å gi etter for djevelens fristelser. Til å begynne med var ikke fordømmelsen av homofili sentral, utroskap, sodomi, onani og andre seksuelle synder var viktigere å slå ned på. Folk som gjorde opprør mot pavekirken ble gjerne tiltalt for en rekke ulike forbrytelser, med kjetteri og skjødelige synder som sentrale punkter.

Samtidig foregikk det sannsynligvis en rekke seksuelle synder i klostrene, bare i diskrete former. De strenge moralske kodene var først og fremst et middel til å holde den store massen av bønder under kontroll. Etersom kirken ble en større og mektigere land-eier ble det viktigere å passe på at kirkens tjenere ikke fikk barn med sine elskerinner. Da kunne de falle for fristelsen til å lure unna verdier fra kirken for å sørge for disse barna. Sølibatet ble derfor strengere praktisert utover i middelalderen, men homofili ble ikke like strengt slått ned på.

NATURLIG ORDEN

Overgangen fra føydal til kapitalistisk økonomi gjorde en rekke endringer nødvendige. Under føydalismen var storfamilieene i seg sjøl produksjonsenheter. Nå skulle pengeøkonomi og produksjon for kjøp og salg bli enerådende. Dette førte blant annet til at det ble etablert et skarpere skille mellom den offentlige og den private sfære, og mellom manns- og kvinnearbeid.

I føydalsamfunnet arbeidet kvinnene sammen med mennene på markene, og var like viktige i produksjonen, sjøl om de på ingen måte hadde like rettigheter. Under kapitalismen ble familien kvinnes domene, mens mennene skulle ta seg av produksjonen og alt annet i den offentlige sfære. For det framvoksende borgerskapet var idealet en kone som oppdro barna og organiserte hjemmet. Det ble status, selve tegnet på være middelklasse, at kona ikke hadde arbeid utenfor hjemmet. Den borgerlige kjernefamilien ble framstilt som det eneste naturlige, og alle andre måter å leve på unormale, unaturlige og moralsk forkastlige. Kvinneundertrykkelsen forandret karakter og undertrykkelsen av lesbiske og homofile nådde et helt nytt nivå.

Med kapitalismen kom idealet om et livslangt romantisk kjærlig-

hetsforhold. Under føydalismen var ekteskapene stort sett arrangert, og arveretten til jord og behovet for å holde jorda på familiens hender var avgjørende. Den kapitalistiske kjernefamilien er en sosial enhet som frigjør menn til å delta for fullt i samfunnet, samtidig som den sørget for reproduksjonen.

I dette samfunnet ble homofili en av de verste synder, noe unaturlig og unormalt. For første gang ble homofile sett på som en egen gruppe mennesker.

KRIMINALISERING

Opprinnelig var det borgerlige kjernefamilieidealet forbeholdt borgerskapet. Begge kjønns arbeidskraft trengtes, og kvinner og barn var billig og lett utnyttbar arbeidskraft. Med arbeidstid på 12 og 14 timer hadde ikke arbeiderne særlig stor mulighet til å ha noe familieliv i det hele tatt. Men etter hvert fikk et lite sjikt av faglærte arbeidere en høyere levestandard enn de andre. Fagorganisering og den enorme profitten fra koloniene gjorde at deler av arbeiderklassen etter hvert hadde mulighet til å herme etter det borgerlige familieidealet. Den borgerlige kjernefamilien spredde seg til alle lag av folket. Kvinner ble tvunget ut av arbeidslivet, i hvert fall fra de kapitalintensive industriene og yrker som krevde fagutdanning. Samtidig økte undertrykkelsen av homofile.

Mens rettsakene på 1700-tallet hadde tatt utgangspunkt i sodomilovene fra middelalderen, ble det på 1800-tallet i mange europeiske land vedtatt egne lover mot homofili. Lesbiske ble ikke kriminalisert på samme måten, men det skyldtes bare at man regnet med at kvinner ikke hadde noen seksualitet.

Line Schou, Oslo RV

Fra heftet «Lesbian and Gay Liberation. A Trotskyist Strategy», Workers Power 1991

Har du lyst til å lese mer, og kanskje å anmelde i Opprør?

Bestill straks boken «Over the Rainbow. Money, Class and Homophobia» av Nicola Field. Pluto Press 1995. Pris: Kr. 70

Programmet

Nå leser jeg i Opprør (nr. 4-99) at man skal begynne å diskutere et nytt program i RV. Interesserte kan fort finne ut at jeg har i tide og utide skrevet om nødvendigheten av et nytt program.

Problemet med et nytt program er imidlertid at et slikt prosjekt nødvendigvis må innebære et oppgjør med de feilvurderinger som RV-politikere og journalister har stått for og som mange helst så feid under teppet eller sklidd over i glidende overgang-er.

Programmet skal være det marxistiske partiets sjel, dets kart og kompass. Programarbeid må derfor være forbundet med en hensynsløs selvkritikk og intellektuell vilje til ærlighet. Hvis ikke dette skjer, så er også programarbeidet en fake og en fortsetter i leikeradikalismens stil.

Jeg er altså svært spent på hvordan dette kommer til å arte seg av den grunn at jeg selv har hatt større og større vansker med å komme på trykk med kritiske bemerkninger i Klassekampen. I øyeblikket har jeg definitivt sluttet å sende noe dit, men bruker Friheten.

Den stalinistiske tradisjonen, men også borgerlighetens, er jo å lage en selektiv virkelighetsbeskrivelse som passer inn i deres skjemaer og myter, deres ideologi i betydningen falsk bevissthet.

Den marxistiske tradisjonen – apropos Gramsci og slike folk – går ut på at det er *den ubehagelige, totale sannhet som er revolusjonær*. Jeg har forsøkt å jobbe i dette terrenget, noe som bringer meg permanent i konflikt med tendenser i RV til å justere virkeligheten etter skjemaer og feil som begås.

For at dette nå ikke bare skal være abstraksjoner, nevner jeg følgende eksempler:

Klassekampen fnøs 14. august over påstander om at PKK bruker barnesoldater. Nå har Redd Barna og Røde Kors dokumentert at bare i Sverige er 50 barnesoldater vervet. De rapporterer at i 96 skal PKK hatt omkring 3000 barnesoldater, den yngste bare 7 år gammel.

Avisas utenriksjournalister har alltid vært et hurrakorps for muslimsk fundamentalistiske Hizbollah i Libanon. Nå har den svenske etterretningstjenesten funnet ut at svenske nynazister har fått sin militære utdanning der (Sydsvenska Dagbladet).

UÇK var i en periode gilde saker som det skulle samles inn våpen og penger til. (Dette er det aller verste som har skjedd i KK siden Pol Pot-perioden) Senere så har det ikke kommet en eneste artikkel om *likvideringene innen UÇK og likvideringene av politiske motstandere utenfor UÇK*, og heller ikke om hvor ekstremt upopulære UÇK-soldatene har gjort seg med sin aggressive arroganse. Her nevner jeg ikke drap på serbere og massakre på sigøynersamfunn (Se Herald Tribune 26. juni og 18. oktober).

Forutsetningen for å føre en korrekt politikk er å ha en korrekt oppfatning av virkeligheten. Det er noe man skaffer seg med grundige analyser, teoretisk og pragmatisk. Mange av de feilene som begås har sine røtter i de maoistiske forestillinger om at så fort en stamme eller en gruppe har skaffet seg noen Kalasjnikovover og kaller seg «frigjøringshær» så begynner raddissene å appalludere som hodeløse troende pinsevenner – hvis de da ikke taler i tunger som Tron Øgrim. En ser nye revolusjonære muligheter selv der de mest ultrareaksjonære er på ferde og en sammenblander «nasjonale» «frigjøringskamper» med det som er helt åpenbare regionale imperialistiske konflikter og maktforskyvninger.

RVs framtid som marxistisk og selvstendig parti avhenger ikke av konjunktorene i skolevalg, men om det lykkes partiet i løpet av den nærmeste framtid å lage et program som er kjemisk fri for klisjeer, gammel overtro og som befinner seg innen sannhetens territorium og ikke den revolusjonære romantikkens.

Jan Hårstad, Oslo RV

Sterkt nasjonalt forsvar?

I april holdt RVs ungdomsforum i Oslo et debattmøte om hva slags militærpolitikk venstresida bør ha.

På møtet var det mange unge RVer og RUere og en ting som er helt sikkert er at vi ikke var enige. Jeg tror derfor det kan være sunt med en fornyet debatt i RV rundt disse spørsmåla. Dette innlegget bygger på den innledninga jeg selv holdt på møtet:

Det norske militærapparatet er borgerskapets militærapparat. Det er en del av borgerskapets voldsapparat og eksisterer for å forsvare det

norske borgerskaps interesser.

Funksjonen til det norske militærapparatet er å forsvare det norske borgerskapets interesser, og det gjelder

generelt for alle kapitalistiske land. I hovedsak kan vi dele denne funksjonen i 3:

1. Forsvar av det nasjonale borgerskapets kontroll over produksjonsmidlene fra en okkupasjonsmakt og sikre at produksjonen holdes oppe. Dette er invasjonsforsvaret, som har som oppgave å forsvare norsk territorium.

2. Hindre indre opprør, det vil si forsvare borgerskapets kontroll over produksjonsmidlene fra for eksempel streiker og tilløp til sosialistisk revolusjon. Et eksempel på dette er det såkalte Menstadslaget.

3. Sikre borgerskapets interesser i utlandet, enten ved okkupasjon av områder, skade handelsmotstandere eller sikre seg økonomisk og politisk kontroll over et område. Et eksempel på det siste er det

USA holder på med i Jugoslavia for tida. Med andre ord det vi kan kalle imperialistisk krigføring.

Mens punktene 2 og 3 er lette å forholde seg til – vi er imot sånt – er vi nødt til å se nærmere på punkt 1. Når militærapparatets oppgave er å forsvare produksjonsmidlene og sikre at produksjonen holdes oppe, vil det også være et forsvar av norsk territorium og den norske arbeiderklassen, fordi arbeiderklassen er nødvendig for å holde produksjonen igang. (Dette er en forenkling, siden det i gitte

situasjoner kan være best for borgerskapet å ikke yte motstand for å holde produksjonen oppe. For eksempel i 1940.)

Så sjøl om militærapparatet gjør det for å tjene borgerskapet er det

bra at det forsvarer det norske folket. Dersom Norge skulle bli forsøkt okkupert måtte arbeiderklassen antagelig inngå en taktisk allianse med det nasjonale borgerskapet for å hindre okkupasjonen. Borgelig demokrati er dessuten å foretrekke framfor fascistisk okkupasjonsstyre.

I Norge har vi vernepliktshær, og dersom den skal brukes til noe fornuftig må det finnes forsvarsvilje blant soldatene og derfor også i folket. Arbeiderklassen vil utgjøre store deler av denne hæren og deres motivasjon må være å forsvare det norske folket og ikke borgerskapets økonomiske interesser. Når motivasjonen til de væpnede styrkene er å være et forsvar for det norske folket, er sjansene for at de faktisk vil være det største.

Er det norske militærapparatet borgerskapets imperialistiske hær eller et folkeforsvar? Det er begge deler og i tillegg en del av borgerskapets voldsapparat for å holde indre ro. Med andre ord kan man si at det norske militærapparatet har ei progressiv og ei reaksjonær side.

FRAMTIDA

Det norske militærapparatet endrer seg, i takt med endringer som skjer i verden. Under den kalde krigen var hovedfunksjonen til militærapparatet forsvarsdelen. Men etter oppløsninga av Sovjetunionen og den kalde krigens slutt er det ingen umiddelbar krigstrussel mot Norge og vi har ikke noe veldefinert fiendebilde. Samtidig har styrkeforholda i verden endra seg og det åpner for imperialistisk omfordeling (som f.eks. i Jugoslavia).

Det norske militærapparatet beveger seg mot at forsvarsfunksjonen blir mindre og den imperialistiske sida blir mer fremtredende. Nato-bombinga er bare den foreløpige toppen av en gradvis utvikling: Kystvaktskipet Andenes deltok i Golfkrigen i 91, Natos nye doktrine, opprettelsen av Telemarksbataljonen og andre IRF-styrker (blant annet de norske flya i Jugoslavia), den nye beordringslova som i praksis gjør at befal kan tvinges til utenlandstjeneste.

I stortingsmelding nr. 22 (1997-98): Hovedretningslinjer for Forsvarets virksomhet og utvikling i tiden 1999-2002, slås det fast at Norge nå ikke har noen stor ytre trussel. Til gjengjeld er «internasjonale fredsoperasjoner» nevnt i nesten annahvert avsnitt, og vi kan jo tenke oss hva det betyr.

Spørsmålet vi må stille oss er: Er ho-

vedsida i det norske militærapparatet i dag progressiv eller reaksjonær? Jeg mener hovedsida fortsatt er progressiv, sjøl om det beveger seg i feil retning. Det vil si at jeg mener forsvarsfunksjonen til militærapparatet fortsatt er den viktigste og at militærapparatet derfor i hovedsak er bra.

Det eneste vi veit om framtida, er at den er umulig å spå sikkert og at ting kan endre seg raskt – i et 20 års-perspektiv kan nesten hva som helst skje. Så sjøl om det ikke er noen militær trussel mot Norge i dag kan vi ikke være sikre på at det vil fortsette å være sånn (husk hvor fort den militære trusselen mot Norge forsvant).

Sjøl om det er umulig å spå framtida, går det an å tenke seg noe av retninga verden vil ta. Jeg tror det er forholdsvis sannsynlig med en større imperialistisk omfordelingskrig i overskuelig framtid. Det er i hvertfall ingen ting som tyder på at vi kommer til å få en noe særlig fredeligere verden framover. Om det skulle komme en større imperialistisk omfordelingskrig og denne krigen skulle komme til å foregå blant annet på norsk jord, vil det være riktig å forsvare det norske folket sjøl om Norge er en imperialistisk makt. Det ville være reaksjonært å la være. (Det ville sjølsagt også være reaksjonært å støtte bruk av norske styrker til imperialistiske formål)

VÅRE KRAV

Det bringer oss over på en anna problemstilling: Hva bør være venstresidas militærpolitiske linje? Jeg mener at en av dem må være å støtte vernepliktsforsvaret for forsvar av det norske folket mot en mulig

Hvordan gjøre en utopi realistisk

okkupasjon, sjøl om Norge er en imperialistisk stat. Jeg er ikke helt absolutt.

Hvilke andre linjer må vi ha? Vi er sjølsagt mot norsk imperialistisk krigføring og Nato, og dette er paroler som vi må bli ennå flinkere til å bruke i tida framover. Men dette er samtidig argumenter for vernepliktsforsvaret. For hvis vi er mot norsk Nato-medlemskap og en eventuell verva hær, må vi ha et alternativ. Det mest demokratiske og best forsvarsmessige egnede alternativet er et bredt vernepliktsforsvar – et folkeforsvar om dere vil. Linja vår må være et folkeforsvar som omfatter store deler av befolkninga og derfor også verneplikt for kvinner, samt ei videreføring av totalforsvarstanken.

Et forsvar av denne typen vil være den beste forsikringa vi kan få mot imperialistisk bruk av norske styrker. For det første vil et sånt forsvar være avhengig av den tidligere nevnte forsvarsviljen for å fungere. For det andre vil soldatene i et sånt forsvar være et tilnærma snitt av den norske befolkninga, og de politiske strømningene i befolkninga vil gjenspeile seg i forsvaret. Det vil gjøre det mulig å drive en politisk agitasjon ovafor soldatene som vil være mye mer nytteløst ovafor soldatene i en profesjonell hær.

Et spørsmål jeg er usikker på er hva vi skal mene om bevilgninger til militæret, men vi må i hvertfall ha meninger om hvordan forsvaret skal bruke pengene. Vi bør for eksempel være mot jegerfly og fregatter, som egner seg best til internasjonale operasjoner, og for økte bevilgninger til Heimevernet (HV). Men vi må ikke la oss lure til å bare være for et HV-/gerilja-/ryggsekkforsvar, vi må ha et alternativ som er i stand til å forvare landet.

VERNEPLIKT

Det siste jeg skal ta opp er hvor vidt vi skal oppfordre «våre egne» til å avtjene verneplikt og på andre måter gå inn i militæret. Det mener jeg vi skal. For det første må vi støtte opp om verneplikta hvis vi er prinsipielt for den. For det andre – og det mener jeg nesten uavhengig av hva militærapparatets karakter er – er det nødvendig med motvekt innad i militærapparatet, og det gjelder i ennå større grad nå som Norge nettopp har vært i krig.

Forsvaret er en hjernevaskanstalt på mange måter og det er viktig at det er fornuftige og radikale folk der som kan stå imot og diskutere med og føre politisk arbeid blant soldatene. Det er veldig nødvendig at det finnes folk i forsvaret som kan nekte ordre når det trengs.

Det er i og for seg bra at det er noen som nekter militærtjeneste på politisk grunnlag og på den måten skaper debatt rundt militærpolitikk og setter den norske forsvarspolitikken på dagsorden. Men vi må huske at forsvaret nesten er et snitt av den unge mannlige befolkninga og vi kan derfor ikke isolere oss fra forsvaret. Så lenge den revolusjonære bevegelsen i Norge er så liten som nå, vil det være sektetisk og vi vil ha et stort problem hvis all radikal og revolusjonær ungdom skulle nekte verneplikta. Ennå mer sektetisk blir det hvis vi skal være tilhengere av et vernepliktsforsvar, men være mot å gå inn i det sjøl.

Mass Soldal Lund, Akershus RV

Begrepet kommunisme er i dag blitt et skjellsord. Jeg skal ikke her ta diskusjonen om marxister bør gjenreise uttrykket. Men jeg vil argumentere for at det «kommunistiske samfunn», slik som opprinnelig definert i marxismen, fortsatt er det beste (og faktisk eneste logiske) langsiktige mål som kan stilles opp for et hvilket som helst samfunn.

La oss tenke oss at en eller annen form for demokratisk (ikke av øst-europa-typen) sosialisme er etablert. Dette samfunnet vil fortsatt ha et betydelig preg av kjøp og salg, konkurranse, markedsøkonomi. Spørsmålet er: Kan man – med et slikt utgangspunkt – finne en troverdig strategi for å trenge markedsøkonomien mer og mer tilbake til fordel for felles økonomiske løsninger, uten at dette resulterer i eventyrpolitikk, byråkrati, ineffektivitet?

Innvendinger kan reises med god grunn etter det som har skjedd i såkalte sosialistiske land. Men de som fordømmer «kommunisme» fordi de feilaktig tror at dette begrepet betyr tyranni og ettpartistat, bør merke seg at kombinasjonen kommunisme og stat er en selvmotsigelse. Ordet «kommunisme» kan oversettes direkte med «felleskap». Kommunismen ble definert av Marx og Engels som en samfunnsform uten stat, byråkrati, militærapparat, samfunnsklasser, penger, lønnsarbeid.

Økonomisk er kommunismen karakterisert ved mottoet: «Fra enhver etter evne, til enhver etter behov». Verden har til nå ikke sett et eneste kommunistisk samfunn, og vil ikke få se det før tidligst om et hundreår eller tre. Kommunismen forutsetter nemlig en svært høyt utviklet sivilisasjon, teknologi, økonomi.

Likevel er det slik at allerede i dag, i det kapitalistiske Norge, har vi betydelige sektorer i økonomien som er «kommunistiske», ihvertfall i økonomisk forstand. Skole og sjukehus er finansiert av alle i fellesskap, og de som trenger skole eller sjukehusopphold får det etter behov, ikke etter betalingsevnen (slik er det stort sett ennå, sjøl om maktøverne har begynt å ødelegge dette systemet). Denne typen fellesøkonomi, hvor folk får etter behov uavhengig av innsats, er altså en vesentlig del av det som Marx og Engels mente med begrepet «kommunisme».

Flere sektorer enn skole og sjukehus kan tenkes tatt ut av markedsøkonomien og inn i fellesøkonomien. Et eksempel er kollektivtransport. En større og større del av billetten kan betales som subsidier fra samfunnets felleskasse, og tilsvarende mindre av den som reiser. En dag har man nådd

målet: Alle kan reise med buss eller trikk etter behov, uavhengig av pengepungen. Billettsalg og kontrollører er en saga blott.

La oss derfor vende tilbake til et tenkt sosialistisk system, hvor de som forvalter staten forutsettes å ha folkets beste i tankene. De har som mål å utvikle sitt sosialistiske system gradvis mot kommunismen. Men de kan lett gjøre store tabber når de vedtar tiltak for å redusere samfunnets innslag av markedsøkonomi. De bør holde hodet kaldt og ikke gå for fort fram. De bør spørre seg om minst ett av følgende tre vilkår er oppfylt før en virksomhet overføres til fellesøkonomien:

(1) Produktet (eller tjenesten) må være slik at folk ikke overforbruker, sjøl om det er gratis for brukeren. Dette vilkåret er allerede i dag oppfylt for skole og sjukehus. Kollektivtransport i by- sentra oppfyller nesten dette vilkåret. Lengre reiser (for eksempel flyreiser) gjør det ikke.

(2) Produktet blir etterhvert så enkelt å masseprodusere (på grunn av den tekniske utviklinga) at det spiller svært liten rolle om noen forbruker mer enn nødvendig av det, hvis det blir gratis. Nå vil dette vilkåret sjelden bli oppfylt, fordi miljøhensyn vil sette rammer for produksjonen (se punkt 3). Men for visse produkter som ikke belaster miljøet kan det gjelde. Vi kan for eksempel tenke oss at kapa-

«Det er ingen teknisk eller økonomisk umulighet å gjennomføre dette her og nå, i det kapitalistiske Norge. At maktøverne neppe vil gå med på det, er en annen sak.»

siteten i telenettet blir så stor at folk kan ringe så mye de vil uten å betale for det, ihvertfall lokalt.

(3) Miljø- og samfunnsbevisstheten i befolkninga må være slik at folk ikke overforbruker sjøl om produktet/tjenesten er gratis. Dette vilkåret er det viktigste. Men det er i svært liten grad oppfylt i dag. Dette vilkåret er nytt i forhold til den klassiske forestilling om økonomien under kommunismen, hvor man har forutsatt at produktiviteten vil bli så høy at alle kan forsyne seg uhemmet, slik at det blir unødvendig å legge bånd på den enkeltes rett til å ta ut goder etter eget ønske.

Sterk utvikling mot fellesøkonomi og mindre markedsøkonomi vil man først kunne få når vilkår (3) nærmer seg oppfylling. Da er det store flertall så lojalt mot fellesskapet at det frivillig og bevisst unnlater å fylle favnen med for eksempel sko sjøl om dette er gratis. Og de forbruksnarkomane som

bærer lass etter lass ut av butikken bare fordi de ikke må betale for varene, vil bli utsatt for et så sterkt sosialt press fra omgivelsene at dette problemet etterhvert vil bli ubetydelig i samfunnsmessig målestokk.

Etterhvert som flere og flere varer og tjenester fjernes fra penge-økonomien, blir behovet for lønn til den enkelte tilsvarende mindre. Stadig flere produkter og tjenester blir jo gratis. Man nærmer seg et samfunn uten kjøp og salg. Penger og lønn bortfaller til slutt helt. Folk produserer fordi de finner det meningsfylt å gjøre nytte for seg, ikke fordi de er tvunget til det for å tjene til livets opphold. «Lønna» er nå at andre setter pris på den innsatsen du gjør.

Folk flest sin lojalitet til fellesskapets beste vil også føre til at det ikke trengs konkurrerende bedrifter for å tvinge fram rimelige varer og tjenester av god kvalitet. Samfunnet blir etterhvert «en eneste stor bedrift». Innsatsen opprettholdes, men ikke som idag gjennom den evige frykt for å bukke under i kampen for tilværelsen. I stedet får man en veldrevet og miljøvennlig økonomi gjennom skaperkraft, entusiasme og økt kunnskapsnivå. Når trygghet og samarbeid erstatter frykt og konkurranse, vil også de mellommenneskelige forhold bli kraftig forbedret. Samfunnsproblemer som alkoholisme, stoffmisbruk, vold, kriminalitet, sjølmord vil bli sterkt reduserte.

Et lite skritt av gangen kan tas mot dette langsiktige målet, nettopp ved gradvis å overføre deler av økonomien til fellesskapet slik som beskrevet over (dette er det stikk motsatte av den ødeleggende privatisering vi ser i dag). Ved å gå skritt for skritt i riktig retning, men bare når tida er moden, blir dette ikke bare en drøm, men også et realistisk mål. Den såkalte sannhet om «den egoistiske menneskenaturen som gjør at vi aldri kan få til noe annet enn kapitalisme» vil da endelig bli gjort til skamme.

Det er ingen andre enn marxistene som har forsøkt å lage et langsiktig mål for framtidssamfunnet. Det er nok av dem som kaller dette langsiktige målet «urealistisk». De bør i samme åndedrag spørre seg sjøl om hvorfor ingen andre politiske strømninger stiller opp noen langsiktig visjon om hvor de vil hen. Men man kan jo spekulere over mulige alternative «mål»: Superstaten EU i økonomisk krig med Japan og USA? Den totale markedsliberalisme? Eller at alle blir kristne? Eller kanskje bare «det er bra som det er»?

Trond Andresen, Trondheim RV
(Trond.Andresen@itk.ntnu.no)

Burgerproletarenes far

Alt tyder på at staten og ungdommen fjerner seg stadig mer fra hverandre; i løpet av 80-tallet vil den sosiale oppløsningen fortsette [...] Franske André Gorz har forsøkt å dra konsekvensen av denne prognosen i en epokegjørende politisk nytenkning, i boken «Farvel til proletariatet» som bl.a. har hentet inspirasjon fra den italienske ungdomsbevegelsen.

For Gorz er ungdomsrevolten et tegn på en dyptgående krise i det kapitalistiske systemet. Arbeiderklassen er i ferd med å bli erstattet av en ny klasse som Gorz snart betegner som «ikke-klasse av ikke-arbeidere» og snart som «det post-industrielle-proletariatet». Dette nye sosiale laget omfatter alle de individene som den fremskridende automatiseringen av arbeidet har utstøtt fra produksjonen, eller som er undersysselsatt i forhold til sine kvalifikasjoner på grunn av industrialiseringen av det intellektuelle arbeidet. De er permanent eller midlertidig arbeidsløse, de har usikre jobber som medhjelpere, vikarer, midlertidig ansatte, stedfortredere og deltidansatte.

Arbeidet er opphørt med å være en hovedaktivitet og er i stedet blitt til død tid i livers ytterkant. Det nye proletariatet konsentrerer seg om å erobre stadig større «autonome» rom uten for ... det kapitalistiske arbeidets logikk. Ønsket om å skape en sfære der individet kan utfolde seg fritt er ikke primært basert på simple forbruksønsker eller utelukkende orientert mot underholdning og rekreasjon. Dypest sett består det individuelle suverenitetsområdet av aktiviteter uten økonomisk formål, og er mål i seg selv: Kommunikasjon, talent, estetisk skapervirksomhet og nytelse, produksjon og reproduksjon av livet, ømhet, utfoldelse av kroppslige, sanselige og intellektuelle evner og frembringelse av bruksverdier. Kort sagt aktiviteter som utgjør selve grunnvullen i enkeltmenneskets liv, og som derfor også burde stå i sentrum for den enkelte sin tilværelse.

Kampen for å utvide det personlige råderommet viser i følge Gorz at i de kriseplagede industrielandene trenger menneskene ikke nye behov, men anledning til å realisere seg selv gjennom individuell aktivitet. Det nye proletariatet har ikke noe å hente fra det eksisterende samfunnet eller dets utvikling. Det industrielle samfunnet kan bare fortsette ved å tilby både mer og verre: Mer ødeleggelse, mer spill, flere utbedringer av ødeleggelsene, ytterligere umyndiggjøring og programmering av individene helt inn i sine intime liv.

(Sitat fra Carsten Jensen: «Du har ikke en chance – brug den!» i «BZ Europa. Ungdomsbevegelser i 80erne», Tiderne Skifter 1982)

André Gorz ble født i Wien i 1929, men da Nazi-Tyskland marsjerte inn i Østerrike flyktet familien til Sveits. Etter krigen slo Gorz seg ned i Paris, der han etterhvert ble en av de mest kjente teoretikerne på den marxistiske venstresiden.

Det sentrale i skriftene hans er analysen av den vesteuropeiske samfunnsutviklingen, og fremtiden for arbeiderklassen i en sosialistisk strategi. Mange har imidlertid beskyldt ham for å være mest opptatt av utgrupper og mellomliggende samfunnslag på bekostning av den tradisjonelle arbeiderklassen, og for å bevege seg i et grenseområde mellom reformisme og revolusjonisme.

GENERALSTREIK

I januar 1968 skrev han for eksempel at «Innen overskuelig framtid kommer det ikke til å inntreffe en så alvorlig krise i den europeiske kapitalismen at arbeidermassene går til generalstreik eller væpnet opprør for å forsvare livsviktige interesser.» Bare få måneder senere fant verdenshistoriens største generalstreik sted i Frankrike, og også i andre euro-

peiske land fant det sted kraftige klassekonfrontasjoner både den gangen og senere.

Likevel var den ovenstående antakelsen et viktig premiss for mye av hans tenkning, og artikkelen er blitt trykt opp flere ganger i Norge – blant annet av Pax Forlag i 1974, i boken *Sosialistisk strategi*. Den står også i SUs nye studiehefte om sosialisme, imidlertid uten denne introduksjonen.

Gorz var dessuten kritisk til venstresidens fokusering på «brødkrav» og ren lønnskamp, og mente at denne typen krav ikke var egnet til å bryte med kapitalismen i de rike og imperialistiske industrilandene.

LIVSKVALITET

I stedet ville han fokusere mer på spørsmål som livskvalitet, noe han vendte tilbake til senere under inntrykk av det andre italienske ungdomsopprøret i 1977 og analysene av den nye «autonome» bevegelsen på 1980-tallet.

Etterhvert skrev han også mye om økologi og miljøvern, og var generelt

André Gorz, 1967

opptatt av den relative velstandsøkningen i deler av den vestlige verden og dens konsekvenser for den politiske kampen.

Bjarke Friborg

Sosialistenes program

– Det er ikke lenger nok å betrakte sosialismen som en selvfølgelig nødvendighet. Denne nødvendigheten vil bare bli anerkjent hvis arbeiderbevegelsen presiserer hva sosialismen kan gi, hvilke problemer den alene kan løse og hvordan den kan løse dem.

I dag mer enn noensinne tidligere er det nødvendig å definere både et globalt positivt alternativ til kapitalismen og nye mål som allerede nå viser retning. [...]

Under påskudd av at delvise seirer innenfor det kapitalistiske systemet uungåelig må bli suget opp av dette, har man reist en kinesisk mur mellom våre dagers kamper og framtidens sosialistiske løsninger. Forbindelsen er brutt mellom kampene den gang og nå. Det virker som om man vil vente med å løse problemene inntil arbeiderklassen har erobret makten, og at det i mellomtida bare gjelder å holde misnøyen og den revolusjonære glød ved like.

Men en slik h/dning fører ingensteds hen. Den revolusjonære flamme begynner å flakke av mangel på perspektiv og positive resultater. Kapitalismen er visseilig ikke i stand til radikalt å løse vesentlige problemer som dens egen utvikling skaper. Men den løser problemene på sin måte, gjennom innrømmelser og tilsynelatende forsoninger, som tar sikte på å gjøre den sosialt utholdelig. Dermed drives den sosialistiske arbeiderbevegelsen over på defensiven: fordi den ikke har kjempet for å gjennomføre sine egne løsninger, har den mistet initiativet. Fordi den ikke har kommet problemene i forkjøpet og distansert kapitalismen i å finne løsninger

på disse, opphører arbeiderne med å være den potensielt ledende klassen. Tvert imot, det blir kapitalismen selv som bevilger arbeiderne kvasi-løsninger. Og gjennom hver av disse bevilgede innrømmelser befester kapitalismen – som selv fritt avgjør innholdet og utstrekningen av sine tiltak – sitt forsprang og konsoliderer sin maktstilling. [...]

Langt fra å forberede arbeiderbevegelsens underordning i staten kan altså arbeidernes selvstendige myndighet eller maktposisjoner – ikke bare i de store offentlige foretakene, men også i den offentlige sektor, i samvirkearbeidet osv. – bli en garanti for den politiske og faglige kampens dialektiske utvikling til stadig høyere nivåer. De er på samme tid både kilden og en nødvendig forutsetning for å utarbeide og forfølge et målbevisst antikapitalistisk alternativ.

Disse maktposisjoner er dessuten nødvendige for å vekke lønnsstakernes bevissthet. Gjennom arbeidet og kampen for å nå denne makten blir sosialismen ikke lenger et abstrakt fenomen i en fjern framtid, men en nærliggende virkelighet som kan nås gjennom kamp i nuet.

Det er altså spørsmål om en gradvis erobring av makten, som dog ikke utelukker muligheten, eller selv nødvendigheten av en revolusjonær maktovertakelse på et seinere tidspunkt.

Er en slik strategi et skritt bakover fordi den avstår fra straks å gripe makten og med ett slag innføre sosialismen? Det ville det være om den revolusjonære maktovertakelse var mulig eller om planene om en slik skapte en mobilise-

ringstilstand blant massene. Men dette er ikke tilfelle. Det er umulig – særlig for marxistene – å forklare massenes nåværende demobiliseringstilstand med den manglende revolusjonære gløden hos lederne. Dagens demobiliseringstilstand avhenger i virkeligheten av at den sosialistiske arbeiderbevegelsens potensielle politiske makt aldri ennå er blitt definert, verken hva form eller innhold angår.

(Gorz: *Nykapitalismen og arbeiderklassen*, 1967, side 11-12, 16-17)

Litteratur om og av Gorz:

- *Sosialistisk strategi*, Pax Forlag AS, Oslo 1974
- *Nykapitalismen og arbeiderklassen*, Tiden Norsk Forlag 1967
- *Økologi og frihet*, Pax Forlag AS, Oslo 1979

Marxisme etter Marx:

De to tyskerne Karl Marx og Friedrich Engels er kjent for å være grunnleggerne av den moderne sosialistiske tenkningen. Men de er slett ikke alene om å ha bidratt til kampen mot undertrykking i alle dens former. Svært mange mennesker har gjennom sine handlinger, tanker eller tekster vært med å inspirere andre til å reise seg mot overmakten. I denne serien vil Opprør forsøke å avspeile dette mangfoldet.

Nytt program for RV og Akp

Både RV og AKP skal nyskrive sine partiprogrammer. Opprør har bedt en SUser om å kommentere RVs nåværende program. Og Gunnhild Lurås forteller om AKPs programprosess.

Bjarke Friborg

Asa Elvik er leder av programkomiteen i SU og skal sørge for at SU får sitt første selvstendige prinsippprogram siden 1981.

– Jeg liker disposisjonen i programmet deres. Det er temmelig likt det vi i SU sin programkomite har tenkt for vårt program

– Og det ligner også det som er brukt i SV sitt første program (fra samlingskongressen i 1975). Programmet til SV var heller ikke da uttalt revolusjonært, men en tok i bruk marxistisk analyse på en annen måte enn en gjør i det gjeldene prinsippprogrammet til SV.

VEGEN FRAMOVER

Hva mener du med det?

– Det tydar for det første på at hovedtrekkene ved kapitalismen gjør marxistisk analyse aktuell fremdeles, (Mots-

tandre – både innenfor og utenfor bevegelsen – vil selvsagt hevde det motsatte, at dette viser at marxistisk analyse er minst tjue år forelda. Men: Vi har dei beste argumenta)

– For det andre er det bra fordi det viser at den sosialistiske bevegelsen (for ikke å trø noen på tærne) har minst to viktige trekk felles: analysen og målet. Så er det veien framover da, som splitter oss...

Har du andre innspill?

– Dessuten liker jeg at programmet starter med målet. Det er et godt pedagogisk triks; det gir i alle fall framtidstro!

– Det beste er at dere våger å skrive en hel del om sosialismen, det at dere skisserer en del trekk som er nødvendige for å ha et sosialistisk samfunn. Dette er en viktig og ikke minst veldig spennende debatt, men hos oss har den ligget død lenge. I samband med skrivingen av prinsippprogrammet holder vi på å ta opp trådane igjen, og vi har tenkt en del rundt det. Men vi må få lov til å kukkelure litt internt før vi står fram...

– Jeg bør vel være kritisk også, kanskje. Jeg orker ikke ta det politiske – for det er jo en grunn til at vi er i ulike partier, og det er på en måte greit. Men negativt? Er ikke programmet litt kjedelig? Ikke fordi at jeg til nå har lest et spennende prinsippprogram, men hadde det ikke vært stilig med et spenstig program – med andre ord i en litt annen sjanger?

– En venninne sa en gang at hvis noen klarte å skrive sosialismen om til en roman eller et skuespill ville ver-

densrevolusjonen banke på døra neste dag! Tenk på det!

– Og bare for å presisere det: Betrakningane står bare for min egen regning.

FORM OG INNHOLD

AKP har holdt på med sin programdebatt over en årrekke, og skal som RV nå vedta et helt nytt program. Gunnhild Lurås er leder av AKP sin programkomite og svarer her på hva de har oppsummert til nå.

– Til nå har vi mest diskutert form, om det skal være et kort program eller den formen som AKP alltid har hatt det, det vil si utfyllende med en del analyser. Det har også ligget i bakhodet at AKP som et kommunistisk parti kan ha en annen type program enn et revolusjonært parti som RV. Samtidig mener vi at det vil være til gjensidig nytte når vi nå begge skriver om programmene våre.

Hva vil dere se nærmere på fremover?

– Det programmet vi har i dag er veldig grundig og godt, men det er enkelte deler som blir uaktuelle etter to år. Derfor trenger vi et mer generelt program. Vårt mål er et kortere program, selv om det ikke skal være et kortprogram.

– Endelig kommer vi også til å diskutere hva vi mener med et kommunistparti. Det er en viktig ting i et prinsippprogram å skrive om hvorfor vi faktisk er her og hvordan vi ser på oss selv.

FRIHET OG RETTIGHETER

Hva slags saker har vært opppe?

– Når det gjelder saker har vi blant annet tenkt å skrive om frihetsbegrepet, eller det kommunistiske frihetsbegrepet satt opp mot det borgerlige frihetsbegrepet. Vi vil også problematisere forholdet mellom individets rettigheter og gruppens rettigheter.

– Det vi har jobbet grundigst med er likevel spørsmålet om en ny klasseanalyse. Vi vil se nærmere på «tospiss-teorien» og problematisere begrepet om kjerneproletariatet. Det har vært et feilskjær at de som er verdiskapende har vært sett på som mer verdifulle, arbeiderklassen i Norge består av mer enn industriarbeiderne. Det er ikke bare menn som kan være proletære, vi vil se på det proletære kjønn.

– Borgerskapets bilde av arbeiderklassen er dessuten at den er svak og splittet, vi mener den er sterk og bedre organisert enn før. Det er mye som skjer i offentlig sektor, både i Norge og andre land. Derfor mener vi også at sammen-setningen av arbeiderklassen må diskuteres på nytt, vi må diskutere grundig rollen til lærere og sykepleiere og rollen til de unge i arbeiderklassen.

Landsstyrets vedtak

På landsmøtet tidligere i år ble det vedtatt at programdebatten skulle bli en hovedprioritet rett etter valgkampen. Landsstyret har nå revidert denne tidsplanen og lagt en plan for år 2000.

Landsstyret går inn for å revurdere programprosessen i høve til landsmøtevedtak:

1. AU får ansvar for å sette i gang arbeidsgruppa og følge opp arbeidet. På neste landsstyremøte (i januar, red.) skal arbeidsgruppa legge frem sentrale problemstillinger og motseiingar til diskusjon i partiet.

2. Ny frist for å levere heilskaplege programutkast: Påska 2000. Nytt forslag til program frå programkomiteen blir lagt fram på sommarleiren år 2000.

3. Sosialisme-stemnet blir utsatt til hausten 2000. Dato, hovudinnhald og ansvar blir avklara på neste landsstyremøte.

HEFTER

RVs landsstyre oppfordrer også programkomiteen til samarbeid med RVs hefteutvalg, med det målet å produsere eller forhandle hefter til bruk i studiearbeid i samband med programprosessen. Dette skal skje i samarbeid med Rød Ungdom, og med de ulike utvalgene.

Av hensyn til budsjett og mangel på arbeidskapasitet, oppfordrer landsstyret programkomiteen til å nyttiggjøre seg aktuelle hefter/brosjyrer utgitt av politiske miljøer og organisasjoner tilknyttet RV (for eksempel RU, AKP, AMG, Revolusjon, Venstre Om).

Materiellet bør både få frem meningsforskjeller og ulike synspunkt, samtidig som det skal være drivende i programprosessen. Det bør også lede hen mot selve sosialismekonferansen, som blant annet bør ta opp spørsmål som 1) revolusjonær strategi i Norge i dag, 2) ulike typer arbeids- og aksjonsprogrammer, 3) erfaringer med å bygge marxistiske partier i land som det er naturlig å sammenlikne oss med og 4) ulike før- eller nesten-revolusjonære situasjoner de siste 30 årene, 5) visjoner for sosialisme i vår tid

NATURLIG SENTRUM

RVs landsstyre vil at programprosessen skal være et ledd i å gjøre RV til et naturlig sentrum for revolusjonær politikkutvikling. Samtidig ønsker vi å bidra til flere debatter på tvers av de nåværende venstreorganisasjonene, akkurat som vi ønsker å lytte til innspill fra flere av de ulike systemkritiske kreftene i Norge som ikke nødvendigvis er partipolitiske.

LS ønsker en målrettet innsats for å nå bredt ut til ulike miljøer, selv om det lokalt er opp til lokallagene å vurdere den helt konkrete situasjonen og hvem man vil invitere til samarbeid.

Kleiv Fiskevik taler på en demonstrasjon mot nazismen. Demonstrasjonen var arrangert av Fagbevegelsen i Oslo.

Foto: Finn Olav Rolijordet

Boktips

The Ragged Trousered Philanthropists

(Robert Tressell, Grafton Books, ISBN 0-586-01811-5, 1914)

Kåret til en av de hundre viktigste romaner i dette århundre. Boka sies å ha vunnet valget for Labour i 1945. Den handler om arbeiderklassen i England ved århundreskiftet. De nevnte «filantropene i fillete bukser» er arbeiderne som «villige» gir fruktene av deres arbeid til arbeidskjøperne. Boka beskriver en gruppe husmalere og beskriver hvordan de skaper luksusen som borgerskapet bor i, mens de selv lever i fattigdom. Owen forsøker å forklare hvordan de blir utnyttet av det kapitalistiske systemet og forsøker å vinne dem over til sosialisme. Beskriver også hvordan de lokale kapitalistene sitter i kommunestyret. De selger billige tomter til seg selv for å etablere et Lysverk, og når de så taper kampen mot Gasselskapet selger de Lysverket til Kommunen til overpris. Det er interessant at det belyses at slike tjenester ble kommunale nettopp fordi de private ikke klarte å styre dem uten at de ble ødelagt av deres grådighet. Dette er en utrolig fin «lærebok» i kapitalisme og arbeiderklassen. Robert Tressell var selv en av arbeiderne han beskriver og døde av tuberkulose.

Voyage from yesteryear

(James P. Hogan, Penguin, ISBN 0-1400-7094, 1982)

I en krisesituasjon sendes et romskip med flere hundre befruktete meneskeegg (embryo) ut i rommet. Målet er at roboter skal oppfostre barna på en ny planet og dermed sikre menneskeætten overlevelse i tilfellet de utrykkes fra jorda. Flere tiår senere etter en utkjempet stormaktskrig sendes et bemannet romskip etter for å overta administrasjonen av rom-kolonien. Når de kommer fram finner de et godt etablert utopisk-kommunistisk samfunn. Det er et samfunn som motsetter seg forsøket på overtakelse av de fra jorda. Meget spennende.

Woman on the edge of time

(Marge Piercy Fawcett, ISBN 0-449-21082-0, 1976, Norsk: Kvinner på tidens rand, Pax Forlag AS, ISBN 82-530-1159-8, 1981)

Connie, en spansk-talende kvinne i New York, blir tvangsinnlagt. Hun er ikke gal, men i kontakt med en kvinne fra framtiden. Hun reiser fram og tilbake mellom nåtid og framtid og vi får et bilde av et utopisk-kommunistisk samfunn. Det viser seg at samfunnet er et av flere mulige framtidssamfunn. En annen er et totalitært skrekksamfunn. Connie blir en del av kampen som kan avgjøre hva som blir framtiden. Meget spennende og bra.

The Female Man

(Joanna Russ, Womens Press SF, ISBN 0-7043-3948-X, 1985)

Joanna er fra en nåtid lik vår, der hun sliter for å bli godtatt i en manns-verden; Jeannine kommer fra en verden der 2. Verdenskrig ikke ble utkjempet og Depresjonen fortsetter; Janet kommer fra planeten Whileaway der det er ingen menn; Jael har et mål som hun håper vil forene dem.

Graham Healey, Opegård RV

Julegaveabonnement på Klassekampen:

Revolusjon!

Nytt nummer av ML-tidsskriftet Revolusjon!

- * 5 år siden folkets Nei til EU – hva nå?
- * Om den borgerlige hæren og kommunistenes oppgaver
- * – Kommunisten møter veggen i NKP (intervju)
- * «Sosialisme er folkestyre», «sosialisme nedenfra» – hva gjemmer seg bak begrepene?
- * Russlands marxist-leninister forener kreftene
- * «Kommunistisk Forum» - møteplass for kommunister fra forskjellige leire

Abonnementstilbud: Kr. 100,- ut år 2000 hvis du slår til nå.

revolusjon@rocketmail.com, Revolusjon, boks 3458 Bjølsen, 0406 Oslo

Meld deg inn i Nei til EU no!

NEI TIL EU

Ja, takk

- Eg vil verte medlem av Nei til EU (kr. 150,- inkl. Standpunkt og skriftserien)
- Eg vil verte husstandsmedlem, kr. 100,-
- Eg vil verte medlem i Ungdom mot EU (under 25 år. kr. 20,- inkl. UMEU-avisa og Standpunkt) Fødd år: _____
- Eg vil ha meir informasjon
Bruk blokkbokstavar!

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr/stad: _____

Nei til EU, Arbeidersamfunnets plass 1, 0181 Oslo
fax: 22 20 90 55 e-post: NTEU@ONLINE.NO

Kan sendast ufrankert i Noreg. Adressaten vil betale portoen

SVARSENDING

Avtalenr. 171210/453

NEI TIL EU

Sentrum
0109 OSLO

Liste over materiell som kan bestilles fra RV:

Sendes til: RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo eller faks til 22 98 90 55. Materiellista er ajourført: 17.11.99

Rosa Luxemburg (kr. 140)

Av Paul Fröhlich. Som tittelen antyder er dette et verk om en av de fremste revolusjonslederne fra Tyskland 1918, og hennes tanker rundt massestreik, revolusjon og industrisamfunn. Boken har etter hvert blitt en klassiker, og er blitt gjenoptrykt og redigert flere ganger siden førsteutgaven i 1939 (engelsk, 334 sider, RV)

Vi tog skraldet (kr. 235)

Av Hans Erik Madsen. «Job til flere – tid til mere!» Dette var innholdet i den såkalte «skraldemandsmodellen» for direkte demokrati og reformer innen arbeidslivet, fremsatt av de århusianske søppeltømmerne 1993-1996. Etter 111 dagers arbeidskamp ble klubben deres stengt, og dette er historien slik de selv så den (dansk, 220 sider, RV)

Fontamara (kr. 100)

Denne romanen av Ignazio Silone inspirerte tusener av mennesker til å kjempe mot fascismen på 1930-tallet. Boken følger innbyggerne i den italienske landsbyen Fontamara, som forsøker å overleve under Mussolinis diktatur (engelsk, 180 sider, RV)

AKPs nye studiesirkel (kr. 160)

Skrevet i forbindelse med den pågående programprosessen. Sirkelen legger opp til seks studiemøter, med temaer som kvinnekamp, revolusjon, frihet og imperialismen. Utgitt med støtte fra Røde Fane (158 sider, AKP).

Rødt! (kr. 298)

Førstepremien i RVs valgkamplotteri og KKs «vennekampanje». I mer enn 25 år har Erling Folkvord stått på barrikadene for både RV og AKP. Boken tar for seg historien til den norske ML-bevegelsen – fra bruddet med SF til stiftelsen av Klassekampen, inkludert de fire årene på Stortinget 1993 - 1997 (319 sider, RV).

Kommunistenes motstandskamp (kr. 200)

Av Birger Bakken, Reidar Larsen, Arne Jørgensen og Åge Fjeld. I anledning av NKPs 75-årsjubileum i 1998 gikk fire partiveteraner sammen om å gi sitt bidrag til partihistorien. Deres bok har fått mye skryt for å avdekke flere nye sider av partiets innsats under den nazistiske okkupasjonen 1940-45 (249 sider, RV).

Lenin: Massmördare? (kr. 45)

Et offensivt svensk motsvar til den borgerlige bakvaskingen av bolsjevikene spesielt og kommunister generelt. Samtidig er det en kritisk gjennomgang av begivenhetene rundt den russiske revolusjonen, i etterpåklokskapens lys. Forfatterne er den franske marxisten Daniel Bensaïd og historikeren Håkan Blomqvist (*Internationalen*).

Påkestrejkerne 1985 (kr. 120)

En gjennomgang av den største massestreiken i Danmarkshistorien, som nesten klarte å velte den borgerlige Schlüter-regjeringen. En viktig bok for alle som er interessert i den skandinaviske arbeiderbevegelsen og i oppbyggingen av en sterk fagopposisjon. Forfatteren Hans-Jørgen Vad er medlem av Enhedslisten (dansk, 199 sider, RV).

Neither Capitalism nor Socialism (kr. 150)

Artikkelsamling med bidrag fra den såkalte «Third Camp»-tendensen til Hal Draper og Max Schachtman i USA på 50-tallet. Med utgangspunkt i den marxistiske anti-stalinismen diskuterer de forholdet mellom fascisme og stalinisme, samt karakteren til de nasjonale frigjøringskrigene i Jugoslavia og Kina (*Vestre Om*).

Panafrikanisme: Hvor ble det av den afrikanske renessansen? (kr. 15)

En artikkelsamling med bidrag fra Støttekomitéen for Mumia Abu-Jamal, African Youth in Norway, Koigi Wa Wamwere og Peter M. Johansen. «Bunnen av Atlanterhavet er dekket av knoklene til over 50 millioner afrikane- et eneste enormt holocaust.», Dhoruba Bin Wahad (*Rød Ungdom*).

ANDRE DEBATTHEFTER/-BØKER

	pris	bestilling
■ Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen. Av BJARKE FRIBORG	kr. 10stk.
■ Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi. Av PEDER MARTIN LYSESTØL	kr. 10stk.
■ Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina. Av JUAN CARLOS ORIETA	kr. 40stk.
■ Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål. Av JØRN MAGDAHL	kr. 50stk.
■ Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.	kr. 30stk.
■ Livet bak murene. RV på Stortinget. Av ERLING FOLKVORD 1997 (red.). 160 sider	kr. 40stk.
■ 20 år med RV-i kommunestyre og fylkesting. Av AKSEL NÆRSTAD 1995 (red.). 240 sider	kr. 20stk.

PROGRAMMER OG FAKTAHEFTER

■ Fattig og Rik. Rapport om klasse-Norge. Av FINN OLAV ROLIJRDET (red.)	kr. 20stk.
■ Om statsbudsjettet 1999. Kommentarer fra Aslak Sira Myhre m.fl.	kr. 10stk.
■ For en helhetlig eldreomsorg. Av PEDER MARTIN LYSESTØL/KJELL STEPHANSEN	kr. 10stk.
■ Anti-rasistisk Manifest. Vedtatt på landsmøtet i 1997.	kr. 10stk.
■ Prinsippprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk.
■ Arbeidsprogram for RV, 1999 - 2001	kr. 20stk.

Husk, kamerat:
Bøker er våpen
(...og gode ideer til julegaver)

FRA VALGKAMPEN:

■ verve-/giroløpeseddel («Med folk...»)	kr. 0,20
■ kortprogram (8 sider, A5)	kr. 0,90
■ plakat – Kamp mot privatisering	kr. 0,50

EFFEKTER:

■ jakkemerke med RV-flagg	kr. 5
■ trenål med RV-flagg	kr. 30
■ T-skjorte med RV-flagg	kr. 75
■ jakkemerke – Norge ut av Nato	kr. 10

NATO-KAMPANJEN:

■ ark med klistremerker («ut av Nato»)	kr. 10
■ stikkplakat – Norge ut av Nato	kr. 1
■ løpeseddel – Stopp Volden	kr. 0,20

Ta kontakt med Rød Valgallianse:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo,
tlf: 22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832 Askim,
tlf: 69 88 59 40,
epost:a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen, tlf: 66
91 29 68, epost: guttorm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98 90 55

Oslo

Pål Ravnsborg-Gjertsen
tlf: 22 10 45 75,
epost: pal.ravnsborg.gjertsen@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks: 22 98 90 55

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96. epost:
haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815 Gjøvik,
tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927 Porsgrunn,
tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Lisbeth Reed: 38 09 61 15;
epost: lisreed@online.no
RV-kontor: Kristian 4desgate 69, tlf: 38
02 30 04, epost: rvagder@online.no

Rogaland

Asgeir Bell
Lurabekken 23, 4315 Sandnes, tlf: 51 67
75 78, epost: bellanfi@newmedia.no

Hordaland

Steinar Nørstebø, tlf: 95 21 15 13,
epost: snoerste@online.no
RV-kontor: Postboks 992, Vestre
Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenvr@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71 29
21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost:
os@sivilhustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost: palhel@stud.ntnu.no
RV-kontor: Prinsensgt.14,
7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70; fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post: sol-
veig.aamdal@SU-NT.sni.telemax.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes: St. Olavsgt. 31, 9405
Harstad, 77 06 92 60, fax: 77 06 92 61,
epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

Har du betalt kontingent og kjøpt RV-lodd? (loddfrist 30.11.99)

Det neste året har RV blant annet vedtatt å gjennomføre tre landsomfattende konferanser og en sommerleir. Det blir viktige og store partisamlinger, og vi vil mobilisere bredt for å få flest mulig deltakere.

Den første konferansen blir kassererkonferansen i februar/mars, den andre blir faglig konferanse i mars/april og den tredje blir sosialismestevnet til høsten. På sommerleiren skal vi blant annet ta opp de ulike forslagene til nytt prinsippprogram, og det blir mye gøy og diskusjoner.

Merk datoene i god tid!

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- Medlemskap i Raud Valallianse, inkl. Opprør 8 ganger i året (kr. 200)
- Medlemskap i RV inkl. Opprør (trygda og studentar, kr. 100)
- Abonnere på Opprør (kr. 100)
- Medlemskap i Raud Ungdom (utan Rebell)
- Abonnere på Rebell (vanleg abo kr. 100, støtteabo kr. 200)

Ja, eg melder meg på:

- studiesirkel i RV sin politikk
- RV sin kassererkonferanse februar/mars
- RV sin faglege konferanse 31. mars-2. april 2000
- RU sitt bøllekurs for jenter

Send meg meir informasjon:

Namn: _____
Adresse: _____
Postnr., stad: _____
Tlf., e-post: _____

Porto

Rød Valgallianse
Osterhausgt. 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
E-post: rv@rv.no